

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 98

Divendres, 13 de novembre de 1998

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN REVENTÓS I CARNER

Sessió plenària núm. 65, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del Departament de Sanitat i Seguretat Social pel que fa a l'atenció a la salut mental a Catalunya

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el transport ferroviari a Catalunya

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació d'atur i de precarietat en l'ocupació a Catalunya

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la legalitat en la política mediambiental

S U M A R I

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts.

1. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del Departament de Sanitat i Seguretat Social pel que fa a l'atenció a la salut mental a Catalunya (Tram. 302-00219/05) (Punt vint-i-vuitè de l'ordre del dia.) (10:06)

Presentació: Sra. Figueras i Siñol (S). 6732
 — Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 i 2)
Torn a favor: Sra. Palau i Gil. 6733
Posició del G. Mixt: Sr. Morera i Tanyà. 6735
Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Benach i Pascual. 6735
Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sr. Riera i Gassiot. 6735
Posició del G. P. Popular: Sr. Bonet i Palau. 6737
Posició del grup presentant: Sra. Figueras i Siñol (S), que anuncia l'acceptació de l'esmena núm. 1 al punt 1 i que proposa una esmena transaccional amb el G. P. de Convergència i Unió relativa al punt núm. 7 de la Moció. 6737
El secretari primer llegeix el text de l'esmena transaccional. 6737
Votació del text de la Moció amb les esmenes núm. 1 i transaccional incorporades (10:42): aprovat per unanimitat. 6737

2. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el transport ferroviari a Catalunya (Tram. 302-00220/05) (Punt vint-i-novè de l'ordre del dia.) (10:44)

Presentació: Sr. Piella i Vilaregut (S). 6738
El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.
 — Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 i 2)
Torn a favor: Sr. Serratusell i Sitjes. 6739
 — Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (núm. 1)
Torn a favor: Sr. Boada i Masoliver. 6740
Posició del G. Mixt: Sra. Olivares i Usac. 6742
Posició del G. Mixt: Sr. Tugues i Boliart. 6742
Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Portabella i Calvete. 6743
Posició del G. P. Popular: Sra. Montserrat i Culleré. 6744
Posició del grup presentant: Sr. Piella i Vilaregut (S), que anuncia l'acceptació de les dues esmenes presentades pel G. P. de Convergència i Unió. 6744
El president es reincorpora al seu lloc.
El Sr. Serratusell i Sitjes (CiU) intervé per demanar votació separada del punt núm. 3 de la Moció. 6745
El Sr. Boada i Masoliver (IC-EV) intervé per retirar l'esmena presentada. 6745
Votació del text de la Moció, amb les dues esmenes del G. P. de Convergència i Unió incorporades (11:35): aprovat per unanimitat. 6745

3. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació d'atur i de precarietat en l'ocupació a Catalunya (Tram. 302-00221/05) (Punt trentè de l'ordre del dia.) (11:36)

Presentació: Sr. Novella i Izquierdo (IC-EV). 6746
El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.
 — Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)
Torn a favor: Sr. Hinojosa i Lucena. 6747
Posició del G. Mixt: Sr. Morera i Tanyà. 6749
El president es reincorpora al seu lloc.
Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Huguet i Biosca. 6750
Posició del G. P. Popular: Sra. Nadal i Aymerich. 6751
Posició del G. Socialista: Sr. Rañé i Blasco. 6752
Posició del grup presentant: Sr. Novella i Izquierdo (IC-EV), que anuncia la presentació d'una esmena transaccional relativa als punts 1, 2 i 3.b. 6753
El secretari primer llegeix el text de l'esmena transaccional. 6754
Votació del text de l'esmena transaccional (12:32:00): aprovat per unanimitat. 6754
Votació de la resta del text de la Moció (12:32:26): rebutjada per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció. 6754

4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la legalitat en la política mediambiental (Tram. 302-00222/05) (Punt trenta-unè de l'ordre del dia.) (12:35)

Presentació: Sr. Boada i Masoliver (IC-EV).

6754

El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.

El Sr. Fabregat i Vidal (P) intervé per al·lusions.

6756

— Esmena del G. Socialista (núm. 1)

Torn a favor: Sra. Tura i Camafreita.

6756

Posició del G. Mixt: Sra. Olivares i Usac.

6758

El Sr. Boada i Masoliver (IC-EV) intervé per al·lusions.

6758

Posició del G. Mixt: Sr. Tugues i Boliart.

6759

El president es reincorpora al seu lloc.

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Portabella i Calvete.

6759

Posició del G. P. Popular: Sr. Aige i Sánchez.

6760

Posició del G. P. de Convergència i Unió: Sr. Espadaler i Parcerisas.

6760

Posició del grup presentant: Sr. Boada i Masoliver (IC-EV), que anuncia la presentació d'una esmena transaccional.

6761

El secretari primer llegeix el text de l'esmena transaccional.

6762

Votació del text de la Moció, amb l'esmena transaccional incorporada (13:22): rebutjat per 23 vots a favor, 56 en contra i 9 abstencions.

6762

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i tretze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 65.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i pel lletrat Sr. Santaló i Burull.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del Departament de Sanitat i Seguretat Social pel que fa a l'atenció a la salut mental a Catalunya

El vint-i-vuitè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del Departament de Sanitat i Seguretat Social pel que fa a l'atenció a la salut mental a Catalunya. Presentada pel Grup Socialista, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. La Moció que es presenta avui pretén donar un impuls, des del Parlament de Catalunya, a l'atenció a la salut mental a Catalunya.

La Comissió de Política Social ha abordat la problemàtica de la salut mental a Catalunya en diverses compareixences d'entitats proveïdores de serveis de salut mental, com l'Acsam, Fòrum d'Iniciatives de Salut Mental, el Consorci Hospitalari de Catalunya, la Unió Catalana d'Hospitals, la Federació d'Associacions de Familiars de Malalts Mentals, i també de la directora del programa «Dona i salut» d'Acapps, a més del gerent del programa de salut mental de la Conselleria de Sanitat. En totes aquestes compareixences es va posar de manifest el toc d'alerta de totes aquestes entitats i associacions, i el crit que feien contra quedar-se en l'oblit, o el crit, també, contra quedar-se endarrere del que seria l'avenç de la sanitat general a casa nostra.

Les inversions de la xarxa hospitalària general han anat –i així s'anava manifestant en el decurs de les compareixences– pel davant del que serien les inversions dels hospitals psiquiàtrics. Encara hi ha pendents, a Catalunya, moltes de les reconversions necessàries dels hospitals psiquiàtrics, i en aquestes compareixences es posava també de manifest la necessitat de recuperar el paper de motor que la salut mental a Catalunya havia tingut en els anys setanta i vuitanta, en què Catalunya era motor de la resta d'Espanya i de les reformes, fins i tot, de la resta d'Europa. Catalunya havia estat punt de referència, i el que d'alguna manera també vàrem intentar posar de manifest al conseller en la interpellació que vàrem fer en el darrer ple era la necessitat d'impulsar les polítiques de salut mental, per tornar a recuperar aquest paper capdavanter de Catalunya en aquest tema.

El primer punt de la Moció parla de la necessitat de planificar en l'espai i en el temps, de completar el desplegament de la xarxa de salut mental –el que seria l'atenció primària de salut mental, completar la xarxa d'atenció infantil i juvenil–, i, també, tot el que seria la xarxa de suport a l'atenció primària per part dels especialistes de salut mental i de la xarxa especialitzada en primària i en salut mental. I també, naturalment, el que ja deia abans: el desplegament de la xarxa d'atenció especialitzada en salut mental –hi ha encara pendent la incorporació dels neurocirurgians a la xarxa de salut mental; no està del tot completada–, i, sobretot, també, fer una especial referència al desplegament dels hospitals de dia i a la reconversió dels hospitals psiquiàtrics de Catalunya, que, com deia, encara resta pendent arreu del territori.

Com deia l'altre dia, també, en la interpellació, els professionals de la salut mental de la sanitat pública tenen la sensació cada vegada més gran que la salut mental és la ventafocs de la sanitat, i cal posar terminis, pensem, i acabar amb aquesta sensació de crisi. El que pretenia el punt 1, el que pretén el punt 1 de la nostra Moció és, precisament, l'elaboració d'un pla plurianual, i diem un pla plurianual i el determinem en un termini de cinc anys, del 99 fins al 2004, per completar tot aquest desplegament, per tal de consolidar aquesta xarxa de salut mental.

De fet, aquesta sensació de crisi de la qual parlava..., és necessari acabar amb aquesta consciència general que hi ha entre els professionals, perquè és un fet que les llistes d'espera en salut mental són cada vegada més llargues; que hi ha encara una manca d'equitat territorial; que hi ha una minva de la qualitat en els serveis, provocada per la forta pressió de l'increment de la demanda, que és cada vegada més gran, sense que vagi acompanyada del consegüent increment de recursos. Es troben en aquests moments, també, amb un espaiament de període entre visites cada vegada més gran; un increment desmesurat, com deia en la darrera sessió del ple, del que seria la despesa farmacèutica en detriment de l'assistència psicològica i psicosocial necessària en salut mental: només la despesa en antidepressius, en un dels antidepressius de més consum, arriba quasi als quatre milions de pessetes l'any; es recreen gairebé set-centes mil caps l'any d'aquests medicaments –hi ha una forta pressió de la indústria farmacèutica, sobretot sobre els professionals de la primària–, i el que cal és invertir aquesta situació cap a una atenció més psicològica, més psicoterapèutica, i no pas tan farmacològica.

Pel que fa als punts 2 i 3 de la Moció, del que es tractaria és de donar un impuls i una prioritització a les polítiques d'integració de la xarxa de salut mental a la xarxa sanitària general, especialment pel que faria a les patologies mentals agudes; potenciar, sobretot, també, la coordinació entre la xarxa de salut mental i la xarxa sanitària general, i també la coordinació amb els serveis socials i amb la reinserció, i tot el que seria la problemàtica de la reinserció sociolaboral.

El quart punt és la potenciació dels programes d'atenció integrada a la comunitat; és a dir, fer una forta incidència en aquells programes d'integració dels malalts

mentals en el si de la comunitat, contemplant les seves necessitats globals, les necessitats terapèutiques, rehabilitadores i socials –tot el que seria la necessitat d’habitatge, treball, lleure, que aquesta és l’autèntica integració del malalt mental–, i també l’atenció a les seves famílies, que són en aquests moments qui més pateixen, o qui assumeixen la figura més important de tenir cura d’aquests malalts. També el desplegament de dispositius rehabilitadors, i una necessària i decidida acció interdepartamental.

El punt 6 i el punt 7 també tracten d’impulsar programes i estudis. Sobretot, en el punt 6, es diu el que serien l’anàlisi i la intervenció en la salut mental comunitària, i, el punt 7, programes específics d’atenció a la salut mental que tinguin en compte la variable del gènere.

Al punt 7 ha estat presentada una esmena del Grup de Convergència i Unió, que hem acordat convertir en una transacció –que ja hem lliurat a la Mesa–, en què diria: «Impulsar programes específics d’atenció a la salut mental que tinguin en compte els grups i poblacions amb alt risc de patir un trastorn mental, atenent la variable de gènere.» Crec que és cert que cal tenir en compte les poblacions d’alt risc, tal com proposa el Grup de Convergència, però creiem, també, que la necessitat d’atendre la variable de gènere és important, perquè es va posar de manifest –sobretot en la comparança de la doctora Carme Valls, del programa «Dona i salut»–, es va posar molt de manifest l’especificitat que hi ha dels trastorns mentals pel que afecta la població femenina, tant per les seves diferències fisiològiques com pels propis rols familiars i socials, que provoquen uns trastorns mentals específics i que en les estadístiques es veu que la variable de gènere afecta aquest tema.

Per tant, dir que acceptaria la transacció, que seria l’esmena de Convergència, afegint-hi «atenent la variable de gènere», a l’esmena número 2 de Convergència i Unió. (*Algú diu: «Ara!»*) Perdó –«de Convergència»–: del Grup de Convergència i Unió.

Ja, per acabar, parlaré del que és el punt 5 de la Moció. Jo crec que, del que es veurà aprovat, si tot va bé i té el suport dels diputats i diputades d’aquesta cambra, doncs, el punt 5 és un punt, jo crec, important, perquè significa una acció directa i concreta, i és el tema de la creació del Pla interdepartamental de lluita contra l’anorèxia i la bulímia, que englobi aspectes preventius, de detecció precoç, assistencials i de formació. Crec que és molt important la creació d’aquest Pla interdepartamental –és una reivindicació de l’Associació de Familiars de Malalts– de lluita contra l’anorèxia i contra la bulímia. Aquestes malalties són malalties que estan creixent de manera vertiginosa en el si de casa nostra, són malalties del nostre temps, i s’ha posat de manifest l’escassetat dels recursos assistencials que hi ha en aquest moment i la gran necessitat d’incrementar el nombre de llits especialitzats en anorèxia nerviosa i bulímia.

En aquests moments només hi ha quatre llits a l’hospital de Bellvitge per a adults, i alguns llits més a Can Ruti, i, pel que fa a infants i adolescents, les llistes d’es-

pera són molt llargues i només hi ha centres especialitzats, amb pocs llits, a Sant Joan de Déu i a l’Hospital Clínic. La necessitat d’hospitals de dia arreu del territori –només n’hi ha a Barcelona...

El president

Senyora diputada, ha consumit el seu temps.

La Sra. Figueras i Siñol

Sí, acabo de seguida. Mig minut, senyor president. Deia que és una problemàtica que els pacients de les comarques de l’interior, de Lleida, Girona i Tarragona, s’hagin de traslladar a Barcelona per a aquesta atenció d’hospital de dia, amb els problemes que això representa per a aquestes famílies, i també crec que cal fer molta incidència..., que un pla interdepartamental –a l’estil del que hi ha contra la droga o contra la sida– pot incidir molt en el que serien els aspectes preventius, que afecten molts departaments de la Generalitat i que és tota la lluita contra la publicitat enganyosa i les campanyes de conscienciació social advertint dels riscos de les dietes per a l’aprimament, de les dietes hipocalòriques, i d’aquests nous models corporals; que cal fomentar uns nous models més d’acord amb la realitat i la generalitat, i no models fomentats per tota la indústria de la moda, per tota la indústria de l’aprimament, de dones molt primes, amb cossos que no corresponen a la generalitat del que és el cos humà i el cos d’una dona...

El president

Senyora diputada, haig d’insistir...

La Sra. Figueras i Siñol

Ja estic. Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Hi ha presentades esmenes pel Grup de Convergència i Unió; per exposar-les, té la paraula la diputada senyora Eva Palau.

La Sra. Palau i Gil

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, començaré la meua intervenció dient que, globalment i com reflectirà la nostra votació, estem molt d’acord amb tots els punts que s’han tocat en aquesta Moció. Creiem, per això, que la millora en l’atenció dels malalts amb trastorns mentals els darrers anys a Catalunya ha millorat i que, òbviament, hem de continuar treballant per tal que continuï millorant en aquells punts en què, a causa que tampoc fa tants anys que la Generalitat té aquestes transferències, puguem anar millorant tots conjuntament.

Hem presentat dues esmenes al punt 1 i al punt 7 de la Moció, que explicaré molt breument, perquè crec que no podem entrar en aquests moments en un debat sobre la salut mental, que és molt llarg, i val la pena fer esment d’aquells punts on nosaltres creiem que té més importància.

En el punt 1 hem presentat una esmena per tal d'explicar que en el Pla de salut de Catalunya per al període 99-2001 ja es preveuen uns objectius i unes línies d'intervenció prioritàries per tal de prosseguir en el desenvolupament i la millora de l'atenció a les persones amb trastorns mentals i les seves famílies, i aquesta millora, evidentment, es farà en els tres nivells assistencials, que vostès també en fan menció. L'atenció primària, amb programes d'atenció, programes de suport als professionals i les intervencions oportunes per a l'atenció a les urgències psiquiàtriques, reflectint, òbviament, la Moció que varem aprovar en aquesta cambra fa uns mesos, que feia referència a aquest tema.

En l'atenció especialitzada, es potenciarà la creació d'hospitals de dia i de centres de dia, es reordenaran els actuals hospitals psiquiàtrics tenint en compte el desenvolupament de la xarxa comunitària i reordenant els serveis actuals de mitjana i llarga estada, i en l'atenció juvenil i infantil es reordenarà l'atenció d'urgències psiquiàtriques i els ingressos d'aguts d'aquesta població, afavorint la creació d'unitats en hospitals comarcals i desenvolupant els serveis d'hospitalització parcial, alhora que també fent més atenció o augmentant l'atenció en aquells grups diana, com poden ser els nens amb psicosis i autisme, conjuntament amb el Departament d'Ensenyament. També, òbviament, es potenciaran els programes de coordinació territorial.

No faig referència explícitament a la reconversió d'hospitals psiquiàtrics, perquè crec que per a tots és obvi que en un pla de salut no es toca aquest tema, sinó que es toca el pla de serveis, però sí que es tindrà en compte i que s'hi continuarà treballant. També hem de recordar que hi ha alguns hospitals psiquiàtrics que encara no han estat transferits, i per això no podrem fer-la tota completa, però sí que es tindrà en compte aquesta reconversió.

En el punt 2, que votarem favorablement, creiem que l'augment de llits psiquiàtrics a hospitals generals hi ha estat –dels anys 92 al 97 s'han anat augmentant–, però continuarem creant unitats funcionals en aquests hospitals psiquiàtrics per tal, sobretot, de facilitar la sensibilitat de la població en situacions de crisi i urgències. Es potenciarà la col·laboració i la posada en marxa d'acord de complementarietat entre hospitals generals i hospitals psiquiàtrics. Crec que hem d'avançar tots per tal d'afavorir l'atenció integral dels pacients aguts.

En el punt 3, que també votarem favorablement, prosseguirem la millora en la implantació del programa mínim de col·laboració entre l'atenció primària de salut i l'atenció especialitzada, amb tot això que comporta: formació de professionals, dotació de recursos on siguin necessaris... Un exemple d'aquesta col·laboració i d'aquests ànims d'integrar l'atenció primària i les xarxes de salut mental i socials per tal de donar una millor atenció al pacient, el podem tenir en el pla d'atenció social i sanitari de la ciutat de Barcelona, que treballen conjuntament el Departament de Sanitat, el de Benestar Social i l'Ajuntament de Barcelona.

En el punt 4, que també votarem favorablement, creiem que és necessari continuar potenciant, desenvolupant tots els programes d'atenció específica als trastorns

mentals severos i desenvolupar accions conjuntes entre els departaments de Sanitat, Benestar Social i Treball per tal d'afavorir la col·laboració entre els centres de salut mental i serveis d'atenció social, prioritzant la reordenació d'hospitals monogràfics, afavorint els serveis alternatius a la comunitat, que permetin –la senyora Carme Figueres ja en feia menció– l'externalització de tots aquells pacients que sigui possible; prioritzarem l'atenció a les poblacions de risc i continuarem desenvolupant projectes de formació i d'inserció sociolaboral d'aquests malalts.

En el punt cinquè –que també votarem favorablement–, en aquests moments ja s'està dibuixant o escrivint aquest pla interdepartamental per la lluita contra l'anorèxia i la bulímia, i això comportarà reforçar els recursos actuals existents amb la formació i la capacitació dels professionals, no tan sols per fer el tractament d'aquests malalts, sinó també per una dada molt important, que és la detecció precoç d'aquestes malalties, d'aquests trastorns, i establir als hospitals generals unitats funcionals que permetin el tractament dels casos que siguin controlables en aquestes unitats, amb una coordinació de tots els serveis hospitalaris que hi estan implicats. Evidentment, això no es podrà fer –i el Departament de Sanitat ho té en compte, i en aquests moments hi està treballant– si no es fa amb una col·laboració molt directa amb aquelles persones que estan vivint molt de prop aquesta situació, com poden ser els familiars, l'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia.

En el punt sisè, que votarem favorablement, es continuarà formant els professionals en general, però els que es dediquen a la rehabilitació i la reinserció comunitària, mitjançant la diversificació de programes amb l'objectiu d'adaptar els serveis sanitaris i socials a les necessitats concretes de cada pacient tan a prop com sigui possible del seu medi natural i que permeti consolidar la continuïtat assistencial.

En el punt setè, hem presentat una esmena, perquè nosaltres pensàvem que tal com estava redactat pel Grup Socialista se'ns demanava que féssim o que impulséssim programes d'atenció a la salut mental que tinguessin en compte la variable gènere; nosaltres creiem que, òbviament, la variable gènere s'ha de tenir en compte, però que aquests programes han de tenir com a punt de partida, com a especificitat, aquells grups de població amb més risc de patir trastorns mentals. I, òbviament, si dintre d'aquests grups de risc de població de tenir trastorns mentals el factor gènere encara augmenta molt més aquest risc, es tindran en compte aquests programes.

Si se'ns accepten les esmenes, com sembla ser que sí, i, nosaltres, acceptant la transaccional del punt setè, votariem favorablement tots els punts de la Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per fixar la seva posició, intervindran els grups que no han presentat esmenes. En primer lloc, pel Grup Mixt, el diputat senyor Salvador Morera.

El Sr. Morera i Tanya

Gràcies, senyor president. La interpellació i la Moció subsegüent incideixen en una mena de patologies sanitàries amb requeriments d'assistències sovint oblidades i poc ateses, com es tracta de les malalties mentals. Dels vells manicomis hem passat o estem passant progressivament als hospitals psiquiàtrics i, més encara, a la plena integració de malalts a la xarxa convencional de la salut pública. Tota aquesta reconversió, però, requereix diners i esforços humans i tècnics per tal de garantir una bona assistència sanitària.

La Moció del Grup Socialista reclama, precisament, que hi hagi més mitjans, tal com reiteradament ens recorden les diferents entitats que agrupen els familiars dels malalts mentals. Si a l'angoixa i estrès que pateixen aquestes persones pel fet d'haver de tenir cura i, sovint, patir els efectes negatius d'un malalt mental a la família, hi afegim la sensació d'aïllament i de desemparament dels serveis públics, la qualitat de vida d'aquestes persones és realment penosa. Precisament, no fa gaire temps, aquest Ple, com a resposta de la demanda popular, va acordar la creació d'un servei d'urgències psiquiàtriques. Esperem que funcioni aviat i que alleugereixi molts moments de tensió per als malalts i els seus familiars.

La Moció també fa una referència a unes afeccions de molta actualitat mediàtica, que no vol dir que siguin d'incidència social recent, com són l'anorèxia i la bulímia. Les places disponibles per tractar aquestes disfuncions són mínimes comparades amb la demanda. Per tant, es fa del tot necessari ampliar-les per cobrir aquesta demanda que, malauradament, sembla que creixerà en el futur.

És per tot això i d'altres qüestions que ja han estat comentades per les diputades que m'han precedit en la paraula que el nostre Grup votarà favorablement, independentment de si s'accepten o no les esmenes presentades pel Grup de Convergència.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. El nostre Grup Parlamentari també donarà suport a aquesta Moció, entre altres coses, perquè té la virtut de posar damunt la taula tot un seguit de qüestions que mereixerien, segurament, una reflexió molt més àmplia i que, d'alguna manera, en alguns aspectes hem anat veient en diferents compareixences que hi ha hagut a la Comissió de Política Social i en d'altres comissions d'aquesta cambra, i que han posat en evidència tot un seguit de problemes que en aquests moments hi ha.

D'alguna manera, la intervenció de la senyora Palau, en posicionar el seu Grup i explicar les esmenes, donava pistes de per on van els trets: «Es reordenarà, es farà, es planificarà, prioritzarem...», és a dir, una mica, parlant sempre en primera persona del plural en futur o en ter-

cera persona del singular també en futur, la qual cosa indica una mica —com he dit abans— per on van els trets.

Aquest és un aspecte de la sanitat que segurament no ha tingut la mateixa evolució; ni l'ha tingut des del punt de vista governamental, ni l'ha tingut des del punt de vista social, és a dir, la sensibilitat que la població té en relació a les malalties que afecten la ment és, evidentment, diferent d'altra mena de malalties i, per tant, això també implica unes dificultats molt més grans. Per tant, aquí és clar que hi ha d'haver tot un seguit de polítiques que, en definitiva, provoquin o facin que les coses canviïn d'una manera molt important.

Com he dit abans, el nostre Grup votarà favorablement la Moció en tots els seus punts, perquè ens semblen tots prou encertats, correctes i, en definitiva, necessaris, però voldria fer esment especial de dos d'aquests, segurament perquè aquests dos punts, d'alguna manera, simbolitzen encara més el que dèiem una mica abans amb relació al que ha de ser el futur de la detecció de la salut mental al nostre país. Per una banda, el punt segon, que fa referència a una prioritització de les polítiques d'integració de la xarxa de salut mental a la xarxa sanitària general. És a dir, aquest és un tema fonamental, fonamental perquè, entre altres coses, implica una coordinació molt més gran de l'existent en aquests moments i, per tant, d'alguna manera, implica una normalització de tota la situació, que, per a nosaltres, és necessària i, d'alguna manera, indispensable per planejar amb unes certes garanties de futur tota aquesta qüestió.

I, en segon lloc, voldria també fer referència especial al punt cinquè, que fa referència a la creació d'un pla interdepartamental de la lluita contra l'anorèxia i la bulímia a Catalunya, que englobi aspectes preventius —detecció precoç—, assistencials i de formació. Aquest, també, és d'un altre tema que és d'una absoluta necessitat en aquests moments, sobretot tenint en compte que aquí no només estem lluitant contra —d'alguna manera— la visió social que hi pugui haver amb relació a aquest tema, sinó que, a més a més, aquí hi ha una intoxicació molt important per part dels mitjans de comunicació, dels grans mitjans de comunicació, dels *mass media*, que, d'alguna manera, en aquest sentit hi estan intervenint d'una manera perversa, i, per tant, és evident que aquest és un tema d'una complexitat enorme.

Per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà favorablement a la Moció presentada pel Grup Socialista.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. Riera i Gassiot

Sí, gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, substituint avui la senyora Imma Mayol, per dir que el nostre Grup votarà favorablement tots els punts de la Moció.

Jo voldria recordar que justament el dia 6 d'octubre, a Martorell, va tenir lloc un acte institucional important per parlar de la salut mental i per commemorar el Dia Internacional de la Salut Mental, i allà es van dir algunes de les coses que la senyora Figueres va justament explicar, i explicar amb molta claredat, en la seva interpellació. En concret, em penso que ella ha formulat una de les obsessions que hi ha havia en aquesta jornada quan parlava del fenomen creixent, que és el de la utilització fàcil de la prescripció de fàrmacs, i deia la senyora Figueres: «Això genera una paradoxa, i és que no es fa inversió en recursos humans o en estructures i, en canvi, ens veiem obligats a incrementar cada vegada més la despesa en aquests psicofàrmacs.

La situació actual, de fortes tensions en la xarxa d'atenció mental, degut a aquest desequilibri creixent entre la demanda assistencial i la capacitat de la resposta de la xarxa pública de salut mental, requereix articular un conjunt de mesures de caire planificador que permetin un adient desplegament dels dispositius de salut mental de manera més descentralitzada, seguint un disseny territorial de les regions sanitàries, per exemple, i respectant, sobretot, la base comunitària, un model d'atenció integral a les persones, en què el seu àmbit social i territorial es tingui en compte.

En la compareixença a la Comissió de Política Social, del 28 de maig de 1997, la senyora Imma Mayol, en nom del nostre Grup, va comentar, en primer lloc, el sentit d'aquesta atenció com a sector prioritari de la salut mental que havia anunciat l'honorable conseller. Deia, la senyora Imma Mayol: «La veritat és que la percepció nostra és que, durant aquests anys, hi ha hagut un increment de pressupost major que a la resta de la sanitat.» Això és veritat en números: un 12% anual, aproximadament. Però, en canvi, atès el dèficit que patia el sector i la descapitalització i donat que un percentatge d'aquest 12% s'ha orientat cap a noves accions vol dir que, en realitat, el que ha arribat, d'alguna manera, a la major part de les institucions psiquiàtriques –sobretot, a aquelles de més volum– ha estat un increment entre un 5% i un 6%. Per tant, un increment una mica superior a l'IPC.

Un altre tema molt important que es planteja en aquesta Moció és el de l'increment de la demanda. Em penso que ha estat prou explicat i prou aclarit –i no insisteixo en això.

És molt important, també, el que plantegen el punt número 1 i el punt número 2 que seria la prioritització de les polítiques d'integració de la xarxa de salut mental i de la xarxa sanitària general, especialment, pel que fa a les patologies mentals agudes.

També, recordant el que deia, la senyora Imma Mayol, en aquesta compareixença esmentada del 28 de maig del 97, deia, en aquest sentit: «Jo li voldria expressar una cosa que considero que és positiva, que és el que s'està produint a Catalunya, que s'està produint un fenomen de no-institucionalització.» Hi ha poca gent institucionalitzada amb relació al percentatge de població afectada per la salut mental. Per tant, és positiu que a Catalunya s'estigui institucionalitzant menys gent. Jo crec que hem arribat a un cert sostre de possibilitat d'externalització de malalts.

Per tant, vol dir que els malalts que hi ha avui en els psiquiàtrics..., els llits que hi ha en els psiquiàtrics s'hauran de fer servir per a malalts crònics. I, en aquest sentit, la nostra preocupació amb relació a la reconversió és que els llits que hi ha, els mil llits que hi ha per a pacients crònics, diguem-ne, més joves –no de gent gran–, potser no estan prou adequadament utilitzats, en la mesura que hi ha una barreja de pacients que porten vint anys ingressats o persones joves, i, d'alguna forma, la problemàtica que significa que els pacients psiquiàtrics, en aquests moments, que ingressen en els hospitals són més greus –d'alguna forma, més conflictius–, que els que ingressaven fa vint anys. Vull dir, avui no ingressen persones per problemes socials en un hospital psiquiàtric, hi ingressen persones per malalties molt greus, que fan que, a la millor, un sol professional hagi d'atendre aquestes persones durant moltes hores perquè, realment, el nivell de conflicte que genera i l'atenció que genera a les institucions és molt important.

Voldríem, finalment, fer una referència a un tema tractat per la senyora diputada en la seva interpellació i que va, en tot cas, cap al camí d'una oferta de consens amb la Conselleria, amb el conseller, que és parlar de la qüestió de l'anorèxia i la bulímia; fenòmens molt nous –segons com es miri, segurament, molt antics– però que ara comencen a ser problemes que plantegen o que estan creant una mena de neguit social notable entre gent jove, no solament entre noies, sinó també entre nois, i entre noies i nois en una edat, en un moment de la seva vida en què la presa de decisions o saber què poden adoptar davant del futur, molt sovint, queda bloquejat per..., fins a quin punt allò que reflecteix l'anorèxia i la bulímia els pot impedir d'evolucionar.

És interessant saber quan es descriuen els mecanismes, recursos i giragonses que pot tenir una persona jove, per exemple, per amagar la situació específica en què es troba o, fins i tot, per dissimular aquesta mena d'obsessió que la porta –o aquest conjunt d'obsessions que la hi porten– a una situació, diguem-ne, d'anorèxia i de bulímia.

Per tant, quan en la interpellació la senyora diputada parla de la creació d'un pla interdepartamental per a la lluita contra l'anorèxia i la bulímia a Catalunya, que englobi aspectes preventius –detecció precoç–, assistencials i de formació, ens sembla que és una proposta enormement innovadora i que, a més, hauria de partir del consens, que sembla que s'aconseguirà en la votació d'avui, i hauria de permetre un desenvolupament molt alt.

Deixi'm acabar, senyor president, i dir que, en aquest cas, tant la senyora diputada com jo pertanyem a una comarca que té una llarguíssima tradició en el tema de la salut mental. No oblidem que ja Pérez Galdós en la seva novella *Fortunata y Jacinta* deia que era justament en una població del Baix Llobregat on més s'havia experimentat en el tema de la salut mental.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Isidre Bonet.

El Sr. Bonet i Palau

Moltes gràcies, senyor president. De l'escó estant, si m'ho permet. Ja s'han dit moltes coses entorn d'aquesta Moció, per tant, tots els oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula han fet molt incís en tots aquells punts que realment són importants. Jo no vull dir gaire cosa més, perquè podríem subscriure, pràcticament, totes les paraules de tots els oradors que s'han dit aquí. Però, permetin-me que faci un parell de reflexions, no?

Hem de tenir present que l'autèntic estat de salut de la persona consisteix en un bon equilibri entre la salut física i la salut mental. Si repassem la història de la medicina veurem que en l'antiguitat els metges cercaven orígens físics a aquells trastorns mentals que no podien explicar. Recordem que Hipòcrates va definir la histèria com una malaltia femenina en la qual l'úter pujava fins a donar un ofec al coll. Això és cert. La salut mental ha estat durant molts anys la ventafocs de la sanitat arreu del món.

Avui debatem aquesta Moció sobre política del Departament envers l'atenció de la salut mental. La senyora Figueras desenvolupava tota una sèrie de punts i, evidentment, n'hi hauria pogut afegir encara molts més. Cal recordar que el nostre Grup –i, en el seu nom, la senyora Nadal– ha presentat diverses proposicions no de llei referents al tema de l'anorèxia i de la bulímia, totes elles aprovades en el si de la Comissió de Política Social.

La xarxa de salut mental s'ha de veure com un apèndix de la xarxa sanitària general, no sigui cas que vulguem fer-la tan especialitzada que tornem als orígens de l'obscurantisme psiquiàtric. No vull deixar de fer esment a una revista especialitzada, com és *Diario médico*, en la qual, en el dia d'ahir, el dijous dia 12, sortia el director general del Servei Català de la Salut, el senyor Josep Prat, que explicava –com si sabés que avui tindríem aquesta Moció aquí– que la reforma de la salut mental seria un objectiu prioritari per a l'any 1999. Diu: «*En cuanto a la salud mental,*» –Prat ho explica– «*se fundamenta en la filosofía de no internar a los pacientes con trastornos mentales y, por lo tanto, se orienta a la externalización.*» És a dir, totes aquelles coses, una mica, que nosaltres també estem, jo diria, demanant avui.

Però, permetin-me, perquè no puc reprimir-me de llegir-los la perla del dia, que diu: «*No obstante,*» –parlant d'altres temes– «*subraya que hay un punto básico a tener en cuenta y es que en Cataluña no hay pacientes con patologías graves en listas de espera; todas las patologías son banales.*» Només faltaria!

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Amb relació al punt 1 de la Moció, el Grup Socialista hauria preferit l'ela-

boració d'aquest Pla plurianual de cinc anys, perquè, d'alguna manera, el fet de posar terminis implica, realment, portar a terme allò que, a vegades, només queda en intencions i en bones intencions.

De tota manera, acceptarem l'esmena del Grup de Convergència i Unió, l'esmena número 1, i valorem positivament l'esforç que ha fet el Grup de Convergència i Unió per tal d'aprovar la Moció –tota la resta de punts de la Moció– que avui hem presentat. I, sobretot, agrair a la diputada Eva Palau aquesta predisposició, perquè crec que el fet d'aquesta Moció –tal com queda amb l'esmena de Convergència, del punt 1, però en tota la totalitat del que són la resta de punts fins al punt 7, pràcticament, a excepció de la transacció que ja hem tramès a la Mesa–, doncs, realment, és important. Jo crec que significa un bon impuls per a la salut mental a Catalunya i, molt especialment, com deia abans, el punt número 5, que és la creació efectiva d'aquest Pla interdepartamental de lluita contra l'anorèxia i la bulímia, a què tots els diputats s'han referit i que crec que és, potser, el punt més important, quant a la seva immediatesa i la seva importància, que tenim avui en aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. El secretari primer de la Mesa donarà lectura a l'esmena transaccional al punt 7 de la Moció.

El secretari primer

Moltes gràcies, senyor president. El text que, finalment, la senyora Carme Figueras desitja que sigui posat a votació pel que fa al punt 7, amb el benentès que el Grup de Convergència i Unió no s'hi oposa, diria així: «Impulsar programes específics d'atenció a la salut mental que tinguin en compte els grups i poblacions amb alt risc de patir trastorn mental atenent la variable de gènere.»

El president

Moltes gràcies, senyor secretari primer. La Moció, per tant, que posem, ara, a votació incorpora l'esmena número 1 al punt 1, i l'esmena transaccional al punt 7. No cal demanar votació separada de cap punt, penso.

Per tant, votarem íntegrament la Moció amb les dues esmenes incorporades. Preparin-se per a la votació.

Iniciem la votació.

L'esmena ha sigut aprovada per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle. (*Remor de veus.*) Perdó, la Moció.

La Moció ha sigut aprovada.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el transport ferroviari a Catalunya

El vint-i-novè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre transport ferroviari a Catalunya, presentada pel Grup Socialista. Per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Pere Jordi Piella.

El Sr. Piella i Vilaregut

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en presentar aquesta Moció el Grup Socialista té molt clar que estem parlant d'un projecte de futur, que estem parlant de com hem de planificar la mobilitat i l'accessibilitat al territori català en el futur, i també d'un tema –que n'hem parlat moltes vegades en aquesta cambra i que s'ha de concretar amb accions concretes– com és l'equilibri territorial.

La primera cosa que els voldria fer veure per intentar il·lustrar els diferents punts d'aquesta Moció és que, diàriament, mitjançant, doncs, els diferents mitjans de comunicació, s'origina una espècie d'estat de guerra del setge, diguem-ne, de Barcelona. És a dir, tothom ens diu si és possible entrar per l'A-7 o no és possible entrar per l'A-7; quants quilòmetres hi pot haver al peatge de Martorell, etcètera. És un tema que cada dia es repeteix, hores rere hores –unes hores més important que les altres–, i, els caps de setmana, ens passa el mateix quan es parla del peatge de Martorell, de l'Eix del Llobregat, la Nacional 152, etcètera. És a dir, estem en una situació en què podríem dir que, aquesta situació, o anem a arranjar-la o que cada vegada sigui pitjor.

Tal com es va dir l'altre dia, en presentar la interpellació, crec –i penso que hi ha dades que ho corroboren– que, de la manera com s'està actuant actualment, no anem en la direcció d'arranjar-ho. L'exemple que vaig posar l'altre dia, que va posar l'altre dia el Grup Socialista, és que, només per poder aparcar els cotxes que cada any surten al carrer, necessitaríem fer un eix transversal –això ja il·lustra una mica quin és el problema amb el qual ens estem enfrontant. És a dir, aquí estem en una espècie de cercle diabòlic: més autopistes, més rondes, més cotxes; més cotxes, més rondes, més autopistes, sense que, aquest cercle infernal, siguem capaços de tallar-lo.

No voldria entrar tampoc aquí en els efectes mediamambientals del futur, com poden ser la quantitat enorme de tones mètriques de substàncies contaminants que estem llançant a l'atmosfera i que originen, evidentment, o que corroboren i incrementen l'efecte hivernacle, o, també, l'efecte que sobre la salut i la població té el nombre d'accidents que hi ha cada any, que són de l'ordre de moltes malalties o molt més gran que moltes malalties, de les quals es parla contínuament en aquest hemicicle.

La solució. Evidentment, no hi ha una solució clara ni una solució absoluta, però, evidentment, la solució d'apostar únicament i exclusivament per les carreteres, únicament i exclusivament, diguem-ne, per l'automòbil, creiem que no és la solució de futur. En definitiva, si el 75% de la mobilitat es fa només amb cotxe i no

augmentem la mobilitat amb el ferrocarril, aquesta lluita diària que hi ha per entrar a Barcelona, per desplaçar-se al llarg..., per tot el territori català, és una lluita que, a la llarga, la tenim perduda.

Solucions. No crec que tinguem una solució absoluta, ni molt menys, però sí que crec que ni tan sols podem dir que tot s'ha de resoldre mitjançant cotxes, mitjançant carreteres, sinó que crec que la solució és una solució intermèdia, d'utilitzar cotxe i ferrocarril; és a dir, és necessari complementar aquests dos sistemes; és necessari que aquests dos sistemes serveixin per resoldre aquest problema de mobilitat sobre el territori.

Aquí hi ha, concretament, un retall de diari que diu: «Suiza proyecta enterrar todo el transporte de mercancías para preservar su medio ambiente». És a dir, Suïssa és un país que sembla que aposta d'una manera claríssima pel transport ferroviari. I, després, aquí tinc un altre document que diu el següent. Diu: «La Unió Europea pretén potenciar la carretera i el ferrocarril, i intenta dirigir els transports vers el ferrocarril», per aquest binomi carretera - ferrocarril.

És a partir d'aquestes reflexions i d'aquestes constatacions que els he fet que voldria començar a explicar els diferents punts de la Moció. El primer punt, en definitiva, el que intenta és copsar la sensibilitat que té el Parlament de Catalunya, que té, diguem-ne, la nostra societat envers el ferrocarril.

Es demana que es faci un pla de ferrocarrils. Totes les senyores diputades i els senyors diputats saben que la Generalitat de Catalunya ha fet dos plans de carreteres; un el va fer l'any 84 i, l'altre, el va fer l'any 95. És a dir, això ja demostra un cert interès, unes certes ganes que hi hagi carreteres. Re a dir, i em penso que és lògic, i no ho criticarem. Però la pregunta és la següent: per què dos plans de carreteres i cap pla de ferrocarrils? Què vol dir? Que, del ferrocarril, n'hem de fer una exposició només com la que tenim a l'estació de França?

Jo crec que no –jo crec que no– i, evidentment, si actualment estem llançant missatges que «Ara és demà», crec que, el ferrocarril del segle XXI, l'hem de començar a planejar ara, i em penso que és important fer un pla de ferrocarrils.

El segon punt és un punt que, en definitiva, crec que, per lògica, s'hauria d'haver plantejat independentment que algú fes una moció, i és, perquè el Pla territorial general de Catalunya ho diu molt clar, que s'ha de fer un pla intermodal, concretament, de transport, molt segur. És a dir –molt clar–, diu el següent: «És per això que es planteja la necessitat de formular un pla intermodal de transport que n'abasti tots els modes a més llarg termini, a part del PIT» –o sigui Pla intermodal de transport–, «de l'àmbit metropolità, actualment en fase de redacció amb caràcter de Pla territorial sectorial». O sigui, en definitiva, el que estem fent aquí és desenvolupar el Pla territorial general de Catalunya que aquest Parlament va aprovar l'any 95.

En el tercer punt, el que es demana és una cosa òbvia si veiem de la manera com s'estan desenvolupant els pressupostos de l'Estat, que, evidentment, són els que, principalment, han d'apostar pel ferrocarril. Si agafem

la resposta que dona el Govern de l'Estat, en plantejar-se el tema del ferrocarril a Catalunya, és curiós el que diu. Diu el següent –n'agafo només un tros–: «En este sentido y en lo que se refiere a Catalunya, en la actualidad se está redactando un proyecto para la mejora de la línea Lleida - Manresa, y está previsto redactar otro para la línea Lleida - la Poble de Segur. Nuevas inversiones en la línea Ripoll - Puigcerdà no podrán contemplarse hasta que no se lleven a cabo las anteriores.»

És a dir que el Govern de l'Estat no coneix el Pla territorial, i el Govern de l'Estat, en definitiva, els motius pels quals aposta per un tipus de ferrocarril, una línia o l'altra, són temes que, concretament, aquest diputat que els parla no pot entendre, com, per exemple, tampoc pot entendre que es destinin 4.000 milions de pessetes per fer una estació de ferrocarril com és la de Vic –que em sembla molt bé–, però zero milions per arranjat una línia que en alguns trossos va a trenta quilòmetres per hora.

És a dir, en definitiva, crec que és necessari més diàleg; que són necessaris més informació i més contactes per ser decisius a Madrid, com es deia durant la campanya electoral, i a Catalunya hi ha alguns ferrocarrils més dels que es parla aquí.

I, quant al quart punt, és un punt que, en definitiva, el que intenta és dir-nos el següent: tots estem parlant que ens hem de connectar amb Europa, tots estem parlant que és necessari, doncs, cada vegada més, estar connectats amb Europa, i hem de ser conscients que, actualment, de ferrocarrils que ens ajuntin amb Europa n'hi ha dos: un, que és el que passa per la Jonquera o per la Tor de Querol –aquest sembla que es vol, ja, resoldre amb els trens d'alta velocitat, cap problema–, i l'altre és el tren que passa, concretament, per Barcelona, Vic, Ripoll, Puigcerdà, i que va cap a Tolosa i París.

En definitiva, per això es posa aquest tren aquí com una mostra clara, perquè jo crec que, si ens volem connectar amb Europa, ho hem de fer mitjançant tots els sistemes de comunicació que tenim. Estan molt bé les carreteres, estan molt bé els túnels, però em penso que és important, també, fer servir el ferrocarril, no per re, perquè també Europa ha apostat pel ferrocarril, i si, realment, s'aposta decididament pel ferrocarril d'alta velocitat –que, en definitiva, doncs, el que farà serà potenciar molt més la costa del nostre país–, també és important que potenciem un ferrocarril que serveix per a l'equilibri territorial, que ens ajunta a Europa, i que és el segon ferrocarril internacional de què disposa Catalunya.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

És per això que demano a les senyores diputades i als senyors diputats que aprovin afirmativament aquesta Moció, per tal de fer una aposta de futur, per tal d'augmentar la mobilitat dels ciutadans de Catalunya i per tal d'avançar, també, vers l'equilibri territorial, i és amb aquest convenciment que espero que la Moció sigui votada favorablement per la majoria de grups.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor diputat. A aquesta Moció han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Concretament, Convergència i Unió n'ha presentat dues. Per defensar-les, té la paraula el diputat senyor Josep Serratusell.

El Sr. Serratusell i Sitjes

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, novament ens trobem, com acabàvem, pràcticament, la sessió d'ahir, parlant de temes de mobilitat, de temes de transport, de temes importants i de temes, d'alguna manera, sobre els quals tots els grups ens hem de posicionar des de la importància que tenen per al reequilibri territorial del nostre país.

Bé, entrant concretament en el que em pertoca fer, que és defensar les esmenes presentades a aquesta Moció, els voldria dir que, en el punt primer, la Moció, el que proposa és redactar un pla de ferrocarrils de Catalunya i, dins d'ell, proposar l'extensió dels serveis dels ferrocarrils de la Generalitat més enllà de l'àmbit del servei actual.

Cal dir que, amb relació a aquesta extensió, hi haurà un pla –que ja està en redacció, que està en redacció–, el Pla director d'infraestructures de transport metropolitana, que recollirà aquest tipus de propostes. Per tant, estem treballant ja amb aquesta voluntat de l'extensió dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya més enllà de la seva situació actual.

D'altra banda, la resta de la xarxa ferroviària, la xarxa de Renfe, és evident que és responsabilitat del Mifo, del Ministeri de Foment; ara bé, independentment d'aquesta responsabilitat, la Direcció General de Ports i Transports ha començat la redacció d'un pla per al conjunt de ferrocarrils de Catalunya, i els treballs tècnics d'aquest pla estaran enllestits durant l'any 99.

Per tant, entenem que la nostra esmena és absolutament coherent. Diem que «redactar», sí, perquè està en redacció, i «negociar amb l'Estat», perquè és evident que hem de negociar amb l'Estat l'aprovació d'aquest Pla de ferrocarrils, i el que demanem –i esperem que se'ns accepti l'esmena– és no constrènyer aquesta negociació en un termini concret.

Amb relació al segon punt, de «redactar i aprovar», també, en un termini fixat, d'acord amb el que diu la Moció –les relacions, bàsicament, en aquest cas, van derivades a la relació ferrocarril - autobús–, se'ns proposa això: «aprovar en un termini de sis mesos un pla intermodal de transport per al conjunt de Catalunya, per tal de solucionar les disfuncions». La Direcció General ha iniciat la redacció d'un pla de millora dels serveis de transport de viatgers a Catalunya, que contempla, entre altres, precisament, el que se'ns demana: la millora de la cooperació entre empreses operadores dels serveis de transport públic.

Un dels aspectes que es pretén aprofundir en aquest treball és, precisament, la coordinació entre els serveis ferroviaris i els serveis d'autobusos, i entre els serveis d'autobusos entre ells; també esperem que, durant l'any

6740

99, aquest estudi estarà acabat. Per tant, la nostra esmena és també eliminar de nou aquest constrenyiment o aquest encotillament de mig any.

El punt tercer. Evidentment, un pla de ferrocarrils –que ja hem anunciat que es pugui redactar a la Generalitat pel que fa a les línies de Renfe, parlant amb el Ministeri, que n'és l'organisme responsable–, evidentment, no pot només parlar de la situació de les estacions, sinó que ha de contemplar manteniment de vies, estructura general, qualitat, seguretat, etcètera. Per tant, al punt tercer, evidentment, nosaltres hi donarem suport perquè està plenament en coherència amb els objectius que el Govern de la Generalitat té fixats.

Voldria, però, entrar ara en un punt concret, el punt quart, en què... A veure, aquí hem de partir de la base que tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, ja en una Comissió de Política Territorial, ens vam definir sobre la necessitat de fer el que ara es demana. Hi estem tots d'acord; vull dir que és un tema que tots hi estem d'acord. A nosaltres ens sembla, fins i tot, si m'ho permet l'il·lustre diputat senyor Piella, que potser seria innecessària aquesta aprovació.

Seria innecessari, avui, tornar a aprovar el que va aprovar la Comissió de Política Territorial l'any 94 –concretament, el novembre del 94–, però també ens sembla que, si féssim això, és a dir, si nosaltres, o vostè, entengués, diguem-ne, que no ho vol retirar –que jo crec que ho hauria de retirar, i així li ho demano, perquè, ho repeteixo, ja ha estat aprovat i hi estem tots d'acord, i s'està treballant en les qüestions que vostè demana–, en el cas que vostè optés per la retirada, ens semblaria molt millor, fins i tot, perquè altres línies que es troben en circumstàncies similars a aquesta –com podria ser la línia de Manresa a Lleida o la línia de Lleida a la Pobla de Segur–, que no estan inserides en el..., és a dir, que són dins de la globalitat del conjunt de la Moció, però que no estan particularitzades com ho està la línia que vostè fa, podrien, fins i tot, diguem-ne, veure's en un cert greuge comparatiu.

Ara bé, si vostè, en l'exercici del seu lliure dret, doncs, decidís no retirar això, nosaltres actuaríem d'una manera absolutament coherent amb el que vàrem aprovar tots plegats –ho vàrem aprovar tots plegats– l'any 94.

En definitiva, doncs, i per acabar i resumint, senyor president, si el proponent de la Moció accepta les esmenes del nostre Grup, votariem afirmativament el punt 1 i el punt 2, que són els esmenats; ja li avanço el vot afirmatiu del nostre Grup al punt 3, i li demano que consideri la possibilitat de retirar el punt 4.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies. El Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds pot presentar ara la seva esmena. Té la paraula el diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Si em permet, també faré el posicionament del Grup a la Moció del Partit Socialista.

En general, amb aquesta Moció del Grup Socialista estem nosaltres completament d'acord en tots els seus punts. Creiem que és una proposta global de foment del transport públic ferroviari i que coincideix plenament amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds; des de fa temps que demanem –ho hem demanat aquí– una conferència nacional per parlar del ferrocarril a Catalunya i per parlar de construcció de nova xarxa viària, de la millora que hi ha en aquests moments i, sobretot, també, per parlar de la intermodalitat com un element clau..., tots aquests elements que es presenten en la Moció que ha presentat el Grup Socialista. Nosaltres anàvem més enllà, i, en aquest sentit, havíem fet propostes potser molt més agosarades, que, certament, no coincideixen amb un element clau de les propostes generals del Grup Socialista, no?: la potenciació de la línia AVE.

Nosaltres creiem que amb una línia d'altres prestacions, amb una construcció de la ronda ferroviària entre el Vallès i el Baix Llobregat, amb millora de la xarxa convencional d'aquestes línies de què es parlava en aquests moments i la construcció de noves línies, com plantejgem a la nostra esmena, com és de Blanes-Lloret, o fins i tot es podria plantejar una línia transversal Manresa-Vic-Girona, perquè Lleida-Manresa ja existeix. Aquests són elements que en aquests moments serien els que veritablement s'haurien d'estar discutint, els que veritablement s'haurien d'estar discutint des d'un punt de vista de la planificació del transport públic, i, des del nostre punt de vista, no creiem que s'haurien d'anar discutint altres propostes que, evidentment, no serviran per equilibrar el territori. Nosaltres creiem que aquesta proposta que es planteja aquí, del Grup Socialista, sí que pot servir per equilibrar el territori. Altres propostes que també presenta el Grup Socialista no serveixen, en aquest cas, per equilibrar el territori. Ans al contrari, des del nostre punt de vista.

Per això, nosaltres, en el punt 3, estant d'acord amb els dos primers punts, fèiem una esmena que, més que res, completa la resposta del PSC, no?, en el sentit que també seria bona una de les propostes que ja han sortit, com és l'ampliació de la línia de la costa entre Blanes i Lloret. Però fixin-se vostès que hi ha aquí una altra contradicció, no? Per un cantó, des de diferents grups polítics, es potencia l'arribada de l'autopista a Lloret, i, en canvi, no es potencia l'arribada del transport públic. Llavors, senyor Serratusell, no ens serveixen els discursos; jo crec que hi ha excessiva retòrica dient que nosaltres també estem d'acord amb el transport públic i el que fem és fomentar el transport privat i l'ús del cotxe per carretera amb la construcció d'una autopista que anirà des de Blanes a Lloret o des de Tordera a Lloret i, en canvi, un element importantíssim que sí que és clarament transport públic, com és l'ampliació de la xarxa ferroviària dels 6 quilòmetres que només quedarien fins a Lloret, on podríem fer-hi arribar xàrters, on podríem fer arribar tot allò que vostès diuen amb la línia d'altres prestacions que volen crear, la línia TGV..., doncs, també s'hi podria arribar amb línia convencional millorada i, d'aquesta manera, no acabaríem de malmetre el territori; no acabaríem, encara més, de continuar construint o fomentant el transport privat. Hi

ha, com és normal, una certa contradicció, que no és sols del Grup de Convergència i Unió, en aquest cas.

I, amb relació al punt 4, que és, potser, el que té més força –sobretot, també, venint del diputat proponent, en tot cas, el senyor Piella–, com és la potenciació de la línia de ferrocarril Barcelona - Puigcerdà - Tolosa de Llenguadoc. Aquí hi ha un incompliment reiterat per part del Govern de la Generalitat i per part del Govern de l'Estat, de potenciació d'aquesta línia, no? Des que es va aprovar aquella resolució el 94 –miri, ara fa..., l'11 de novembre, ara fa quatre anys–, doncs, no s'ha fet pràcticament res, quasi res..., jo crec que res, no? Perquè invertir-hi 300 milions, durant aquest temps, en aquesta línia, sobretot el que fa referència a de Ripoll a Puigcerdà, vol dir que no s'ha fet absolutament res, i 300 milions, últimament, que, des del nostre punt de vista, no serveixen pas massa per a res i que, precisament, el nostre Grup presentarà o demanarà que es faci una auditoria per veure com s'han invertit aquests diners... Perquè resulta que fa la sensació que encara hem empitjorat més la situació d'aquella línia des de Ripoll a Puigcerdà. En aquests moments, la velocitat comercial és de 44 quilòmetres/hora i per la manca de seguretat que hi ha en les vies, doncs, el temps disminueix un 20%, no?

La gran inversió que es va fer va ser arreglar alguns talussos i, a més a més, posar-hi material de segona mà, del tot inservible, del tot incompatible amb la xarxa que ja hi havia en aquells moments o amb el tipus de material que hi havia en aquella línia, que ha permès, encara, un empitjorament de la seguretat i que ha permès, en aquells moments, disminuir la velocitat. No em diguin vostès que no és contradictori que des de les files del Govern de la Generalitat es vulgui anar a 350 quilòmetres per hora amb un tren TGV i, en canvi, una línia que veritablement equilibra el territori, com és la de Barcelona - Puigcerdà - Tolosa de Llenguadoc, doncs, es va a 44 quilòmetres/hora, i encara segur que es deuen sentir cofois d'aquesta situació. Almenys, el que sí que és clar és que tant les autoritats del Ripollès com també el Govern de la Generalitat han estat incapaços de solucionar aquesta situació.

I ho dic perquè en un moment determinat d'aquesta Moció es deia que s'haurien de fer estudis per veure la possibilitat de la creació d'un servei Barcelona - Tolosa de Llenguadoc amb material Talgo d'eixos variables, i jo recordo que, fins i tot, hi van fer una prova, no? I des de Comissions Obreres també es va potenciar. Algun dels polítics que estem aquí, doncs, hi vàrem anar, en aquest Talgo. Bé, alguns només varen pujar als estreps, només per fer-se la foto, i no varen continuar el trajecte; no devien estar massa segurs d'arribar a bon port o a bona estació, que era Puigcerdà, però demostrava que hi havia possibilitat de fer-ho.

En tot cas, hi havia un compromís per part de la Direcció General de Transports, hi havia un compromís de fer un estudi en aquest sentit, no?, i que aquest estudi que havia de fer la SNCF, Renfe i les interregions, doncs, es presentaria el mes de març del 98. Sí que sabem que la SNCF ha fet aquest estudi i que ha dit que era viable, evidentment, en les seves vies, en la seva xarxa. Era viable la circulació d'un tren Talgo que, evi-

dentment, per Pamiers, arribés a Tolosa, perquè tenen una xarxa convencional bona i els ho permet. I, en canvi, des de la Generalitat de Catalunya, doncs, no s'ha fet aquest estudi, no s'ha presentat aquest estudi, demostrant, una vegada més, la voluntat política en aquest sentit, no? L'Institut Català per al Desenvolupament del Transport havia de fer un estudi de viabilitat que encara no s'ha presentat. Ho repeteixo: la SNCF, el Govern francès, sí que l'ha fet i l'ha presentat; en canvi, la part espanyola, la part catalana encara no ho han fet, mostrant una vegada més aquesta voluntat política. Ja sé que llavors faran discursos i que tots plegats se'n van a Madrid a reclamar no sé pas quantes coses, però l'hora de reclamar és en els pressupostos generals de l'Estat.

Jo els faig una proposta. Fins i tot els faig la proposta que podem anar conjuntament. Miri, nosaltres hem presentat una esmena als pressupostos de l'Estat, amb una inversió de 2.500 milions de la línia Barcelona-Puigcerdà, en el tram Ripoll-Puigcerdà. Només falten els vots de tots els membres d'aquesta cambra que estan representats al Congrés dels Diputats o al Senat perquè això tiri endavant. D'aquesta manera, podríem fer una inversió seriosa de 2.500 milions, que, veritablement, serviria per millorar aquella connectivitat.

També n'hem fet una perquè es desdobli la de Montcada bifurcació a la Garriga, que també era un compromís, per valor de 3.500 milions. Un tram que és molt important, perquè és un tram de rodalies; en aquests moments, hi ha un increment constant de passatgers, hi ha dos milions de passatgers per aquest tram, i la capacitat comença a estar ja al límit. Està al 90% de saturació. Mirin, una altra oportunitat: només cal votar que sí a l'esmena que nosaltres presentem, i, vostès, aquells discursos, aquella retòrica constant que estan venent al territori, la podran transformar en realitat. Es veurà que hi ha una inversió. Si no, vostès estan enganyant, una vegada més, els ciutadans quan estan dient que fomenten el transport públic, que volen que funcioni aquesta línia i, a l'hora de la veritat, no hi posen els diners.

Nosaltres hem fet una proposta, amb esmenes de foment de transport públic, al Congrés dels Diputats, de totes les comarques gironines i també, evidentment, de la resta de comarques, que, concretament, amb la de les comarques gironines o el transport convencional, representaria uns 20.000 milions de pessetes. 20.000 milions de pessetes podrien millorar, doncs, tota la línia Barcelona-Puigcerdà, Montcada bifurcació a la Garriga; millorar la de Barcelona-Portbou amb noves travesses, i millorar la catenària, que ara només s'arregla fins a Caldes; podríem fer inversions a la línia de costa, arribar fins a Lloret. Tot això ens costaria, aproximadament, uns 20.000 milions de pessetes. Precisament, és el que avui llegia a la premsa –només ho he llegit a la premsa–, el que costaria soterrar la via del tren AVE a Girona. Senzillament, un o dos quilòmetres que s'haurien de fer: 20.000 milions –seria exactament el mateix. Si vostès no creuen que això és una irracionalitat, ja m'ho explicaran. Destinar 20.000 milions només a un tram d'un o dos quilòmetres del pas per Girona –d'això, no en gaudiran els de Figueres, perquè els pobres

6742

no tindran ni estació, en aquest cas, almenys per ara—, i, en canvi, amb aquests diners, podríem aconseguir una millora de la xarxa convencional, una millora, veritablement, d'equilibri del territori i una millora del foment del transport públic. Però, en tot cas, com es pot veure, una vegada més, hi ha diferents projectes d'entendre el territori, que mostren, evidentment, diferents sensibilitats.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Boada. Correspon ara la intervenció dels grups que no han presentat esmenes, començant, doncs, pel Grup Mixt, si desitja intervenir. Té la paraula la senyora Maria Olivares.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. A grans trets, hem de dir que Els Verds estem d'acord amb els punts que presenta la Moció que deriva de la interpellació presentada pel Grup Socialista i en la qual el diputat senyor Piella ja feia una anàlisi fortament descriptiva i, per tant, crua de la realitat ferroviària del nostre país. Malgrat aquesta sintonia amb la seva valoració, entenem que encara s'obvien alguns elements de judici que anirien molt bé a l'hora d'entendre justament la situació.

En el decurs de les darreres setmanes, des de tots els mitjans de comunicació estem assistint a un espectacle insòlit, incentivat per la descoberta d'un nou paràmetre de catalanitat. Ha arrelat i s'ha desenvolupat amb força la creença que defensar Catalunya passa pel fet d'accelerar, si això encara és possible, la presència del TGV al nostre país. Hem canviat les quatre barres bicolors per rails de gran adherència. I quines són les conseqüències de tot això? Diverses. I una més: l'enlluernament que aquesta dèria faraònica fa als ulls de tots plegats ens impedeixi veure l'entrebanc que per al desenvolupament d'un model ferroviari equilibrador del territori significa aquesta línia d'alta velocitat. Tornem a parlar del TGV. El TGV, amb els enormes recursos econòmics que devora, impedeix la satisfacció més urgent de les nostres autèntiques necessitats de transport ferroviari. Les comparacions que acaba de fer el diputat senyor Boada, em penso que són prou clarificadoros dels pressupostos comparats. L'honorable senyor conseller, en la seva resposta a la interpellació, va comparar consums energètics d'automòbils i de trens d'alta velocitat; va comparar soroll d'autopista i de trens d'alta velocitat. Per favor, senyores i senyors diputats, parlar de trens vol dir parlar del TGV? Resultaria còmic si el problema no fos dramàtic, en veure la defensa que es fa dels esforços pressupostaris de la Generalitat: despeses de 2.000, de 4.000, de 30.000 milions de pessetes, quan aquestes quantitats —com dèiem—, comparades amb les de l'alta velocitat, són almoines de consciències ferides.

No senyores i senyors diputats, la defensa de Catalunya i els interessos dels catalans no passen per la defensa del TGV. Tot al contrari: aconseguir tancar l'aposta que des de les institucions s'ha fet de les tres as —automòbil, AVE, avió— és el camí a seguir per tal d'aconseguir

una societat sostenible, on un transport com el tren —i no el d'alta velocitat—, el tren, d'una eficàcia energètica comprovada, amb un impacte ambiental mínim i d'una utilitat social àmpliament contrastada, pot ajudar moltíssim a construir la Catalunya que tots ens mereixem.

Gràcies.

El vicepresident primer

Bé, correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. *(Pausa.)* Ah!, un moment, un moment, si us plau, que el Grup Mixt vol acabar de consumir el temps. Doncs, d'acord; té la paraula el senyor Benet Tugues. Perdó, senyor Portabella...

El Sr. Tugues i Boliart

Gràcies, senyor president. Des del Partit per la Independència, vam seguir amb molta atenció la interpellació proposada pel diputat senyor Piella i el conseller de Política Territorial, i vam poder constatar la coincidència filosòfica i la importància en el paper que juga i ha de jugar el ferrocarril al nostre país —coincidència filosòfica a la qual ens sumem. Dit això, haurem de dir immediatament que, probablement, amb coincidències filosòfiques no n'hi ha prou, i que el que cal és plasmar damunt del territori, amb fets, la importància real que té el ferrocarril i el seu avantatge comparatiu amb la carretera o l'autopista pel que fa a prestacions, impacte sobre el medi, contaminació atmosfèrica i acústica, seguretat, etcètera.

Perquè el que és clar és que, sent, això, d'aquesta manera, la fesomia del nostre país en els darrers vint-i-cinc anys, posem per cas, ha canviat substancialment pel que fa a infraestructures viàries, i ara n'hi ha moltes més, més amples, més ràpides, més segures que vint-i-cinc anys enrere. De la mateixa manera, també és clar que la fesomia del conjunt del país pel que fa a les infraestructures ferroviàries, si fa no fa, és la mateixa amb les matisacions que ara veurem. Per tant, és evident que els poders públics han fet una aposta decidida i desacomplexada a favor de les infraestructures viàries, deixant en un molt segon terme les ferroviàries.

El conseller parlava de subsectors a l'hora de parlar de vies ferroviàries i distingia entre l'àmbit metropolità, el de rodalies, l'anomenat regional i el de llarga distància. És cert que, tant en l'àmbit metropolità com als trens de rodalies —i hauríem de preguntar als ciutadans de Puigcerdà, o de Lleida, o d'Amposta, per exemple: «rodalies», de què?—, els serveis que ofereixen als ciutadans en els darrers anys han millorat substancialment. I aquí sí que es pot dir, amb totes les cauteles que es vulgui i amb totes les millores que encara es poden fer, que aquella filosofia positiva que impregna segurament tots els grups d'aquesta cambra a favor del ferrocarril s'ha traduït en una actuació realment positiva. També és cert que, ni que sigui amb excessiu retard, el tren de gran velocitat ajudarà a vertebrar el nostre país amb Europa, tot i que aquest és un tema que haurem de seguir de molt a prop, d'una banda, perquè es compleixin els terminis prefixats i, de l'altra, per intentar conjumi-

nar tots els interessos territorials que en aquest moment encara estan per resoldre.

El gran problema, el gran dèficit està en els anomenats trens regionals, especialment els que circulen per la Catalunya interior, que, en general, estan deixats de la mà de Déu. Hi ha alguns exemples flagrants que ajuden molt o poc a la consideració del nostre país com un país europeu desenvolupat; hi ha algunes línies que tenen veritables problemes de manteniment i, per tant, de seguretat; línies l'estat de les quals desmenteix amb la seva presència totes les apel·lacions que es fan del reequilibri territorial.

Per això, em semblen absolutament pertinents els tres punts de la Moció presentada pel diputat senyor Piella en el sentit de planificar, atenent les necessitats del territori, un pla general de ferrocarrils de Catalunya que tingués la vocació de resoldre en un futur immediat el dèficit històric que ha sofert.

Pel que fa al punt quatre, que fa referència a una via concreta, hi hauríem pogut presentar unes quantes esmenes d'addició referides a altres línies igualment marginades, si no més. De tota manera, com que en altres ocasions, en aquest mateix Parlament, se n'ha parlat –i, previsiblement, se'n continuarà parlant de manera individualitzada i està en la ment de ses senyories–, votarem també afirmativament el punt 4, i, en fer-ho, tindrem presents totes les ventafocs ferroviàries de Catalunya, esperant que, finalment, trobin algun principi que se n'ocupi.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Tugues. Ara, sí, pot intervenir, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Portabella.

El Sr. Portabella i Calvete

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en diverses ocasions hem posat l'accent sobre la importància de la mobilitat i hem dit reiteradament que la mobilitat, lluny de disminuir, anirà augmentant amb el pas dels anys i, en conseqüència, s'ha de plantejar com es fa aquesta mobilitat.

També ho hem dit en altres ocasions, nosaltres considerem que qualsevol anàlisi regional passa per potenciar el ferrocarril. De fet, no es troba cap estudi –jo m'atreviria a dir-ho fins i tot– arreu del món que, quan parla de l'increment de la mobilitat, quan parla del transport de mercaderies i persones, no parli que la solució passa per potenciar el ferrocarril.

Aquesta Moció, a diferència de la del mateix Grup que vam veure ahir, no parla d'un tren, sinó que parla d'una sèrie de punts que el que volen és consolidar una estructura fèrria a Catalunya que no està consolidada. I no està consolidada perquè les diferents línies de tren que hi ha a Catalunya són precàries i poden funcionar a una velocitat molt lenta, fruit de dues característiques: la primera, perquè alguns dels traçats són realment difícils; la segona, perquè el grau de manteniment és realment lamentable.

Sobre el traçat, probablement, ara és difícil canviar-lo en línies generals, per bé que es poden fer rectificacions en certs revolts i en certes zones concretes; però, pel que fa referència al manteniment, no té cap mena d'ex-cusa: no es poden tenir unes línies fèrries a Catalunya que no tenen cap mena de manteniment i l'administració o les administracions de les quals –en funció de quines estiguem parlant– no tenen la més mínima cura, no només del seu manteniment, sinó del seu potenciament.

Així, doncs, nosaltres entenem que aquesta Moció va destinada justament a això, és a dir, a agafar i poder potenciar aquesta estructura fèrria i consolidar-la de manera que puguem gaudir d'aquesta estructura fèrria que tant necessita el nostre país i que, sens dubte, és per la qual passa el futur.

Entrant en concret en els diferents punts de la Moció, nosaltres pensem que, de gran a petit, és a dir, des de passar per un pla de ferrocarrils de Catalunya fins a tot el que fa referència a la intermodalitat, que és imprescindible a l'hora d'enfocar el transport, com els punts 3 i 4, on s'entra més en aspectes concrets, totes elles demanen unes millores que són necessàries per millorar, doncs, com deia abans, l'estructura fèrria. Probablement, no són suficients, però, probablement, sí que representaria un pas endavant molt significatiu l'aprovació d'aquests quatre punts.

Així, doncs, nosaltres votarem a favor dels quatre punts. El Grup de Convergència i Unió ha dit que part del punt quart s'estava realitzant. Nosaltres pensem que, si s'està realitzant, no s'està realitzant a la velocitat que s'hauria de realitzar, i, per tant, ens sembla bé que, malgrat això, es continuï votant i aprovant el punt quart. Si, finalment, el senyor Piella retira el punt quart, doncs, nosaltres votarem els tres anteriors, però no ens semblaria equívoc sotmetre a votació, també, el punt 4.

D'altra banda, aquesta Moció fa referència a l'equilibri territorial, a la sostenibilitat i a tots aquells conceptes que van tan associats al transport; jo hi afegiria, també, el de cohesió social. Crec que el concepte de cohesió social va realment vinculat a tot el que és el transport, a la mobilitat, perquè facilita la relació entre els ciutadans i ciutadanes d'un país, perquè facilita la comunicació, la interrelació entre totes les persones, estiguin en la població que estiguin. I, en realitat, quan es parla d'altres tipus de trens, amb l'espectacularitat que porten associada, en realitat no estem parlant d'un sistema ferri que consolidi la xarxa fèrria, sinó que estem parlant d'una via, d'un canal, perquè el tren d'alta velocitat acaba essent això.

Per tant, nosaltres considerem molt interessant aquesta proposta, perquè aquesta és una proposta que va en la tendència del que ja han fet els països europeus, o la majoria dels països que formen part de la Unió Europea, que és, primer, consolidar una estructura fèrria i, després, parlar d'altres possibilitats.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Portabella. Ara és el torn de la intervenció del Grup Popular; per fer-ho, té la paraula la senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Per posicionar-me davant la Moció presentada per l'illustre diputat senyor Piella, la qual compartim, i coincidim amb la seva preocupació sobre la mobilitat dels ciutadans i de les mercaderies a través, doncs, dels ferrocarrils, en aquest cas, a casa nostra, a Catalunya. I és evident, doncs, per potenciar el transport ferroviari.

Cal recordar que, aquests últims quinze anys, el transport ferroviari no s'ha potenciat, i no s'ha potenciat perquè ens ho demostra el fet que, mentre a Espanya el transport per ferrocarril està a un 12% –per ferrocarril; al transport de mercaderies, em refereixo, eh?– i la resta en transport, doncs, per carretera, a Europa està entre un 46, 48% i un 60%. Això ens demostra la voluntat dels governs de l'Estat: no han prioritzat durant aquests últims anys la potencialitat de la mobilitat dels passatgers, evidentment, i de les mercaderies amb el tren, el ferrocarril. Sí que hem de diferenciar que les rodalies, etcètera, i altres sistemes de transport han anat en increment i, la veritat, amb una gran qualitat, que cada dia s'està millorant.

Per tant, totalment d'acord a potenciar. I, quan vostè feia la interpellació a l'honorable conseller, doncs, em van venir molts records a la memòria; recordava moltes reunions a Barcelona sobre la línia que fa referència al seu territori. Pensant en Ripoll, recordava reunions a Ripoll, coincidint amb el senyor Casadesús, coincidint amb el senyor Ribó, amb la senyora Imma Mayol, amb el senyor Puigercós, una sèrie de diputats i diputades que, doncs, molt anteriorment al 94 i el mateix any 94, doncs, treballàvem i vetllàvem per aconseguir el que vostè molt bé va defensar l'altre dia en la seva interpellació i que avui vostè ens posa a votació.

Dir-li, senyor Piella, que nosaltres donem suport al contingut de la Moció, que compartim l'esmena..., jo diria que és una esmena tècnica, la primera esmena de Convergència i Unió, perquè fins i tot millora el redactat del primer punt de la seva Moció. I, en coherència amb el primer punt, crec que, si vostè accepta l'esmena de Convergència i Unió, que és una esmena de supressió del temps del termini màxim de mig any, perquè vostè, en el primer punt, parla de «redactar i aprovar en el termini màxim d'un any un pla de ferrocarrils de Catalunya», és lògic que, en el segon punt, parlem pràcticament del mateix temps, també d'un any, no pas de mig any. Per tant, la compartiria, si vostè ho accepta totalment.

I el que sí que li diria és que, tenint en compte que vostè fa una moció generalitzada i globalitzada per a tot el transport de ferrocarrils de Catalunya, l'esmena que fa Iniciativa per Catalunya –que també compartim i amb la qual també estem d'acord– és evident que és més sectorialitzada –parlen de Blanes i Lloret–, jo crec que vostè en el contingut dels seus dos primers punts ho engloba tot. Per tant, nosaltres compartim tota la Moció, li donem suport i, en el cas que –ho desconec– vostè accepti o no l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, no hi votarem, evidentment, en contra, perquè nosaltres considerem que està dins del mateix redactat global-

litzat, sinó que ens hi abstindríem, perquè no voldríem en cap cas que vostè entengués, ni el mateix Grup d'Iniciativa per Catalunya, que estem en contra de l'ampliació d'una línia dels ferrocarrils de Blanes i Lloret.

Pel que fa referència al punt 4 –jo no li demano que el retiri; ni molt menys; jo crec que és bo que el tornem a posar a votació avui–, recordem una comissió de Política Territorial –són grans obres d'infraestructures... En aquells moments, el 94, vostès estaven al Govern de l'Estat –94, 95 i part del 96–; es veia que són obres de gran envergadura i que no s'agilitzen en un any ni en dos... S'està fent quelcom; Jo crec que és important i que la voluntat del mateix Govern de l'Estat ho està demostrant, perquè està donant, cada dia més, més suport als ferrocarrils de l'Estat i, en aquest cas, doncs, també a les línies que passen pel nostre territori de Catalunya, i és evident que li donarem suport.

De tota manera, jo –i li ho dic amb tota sinceritat i senzillesa– crec que tornar a portar el contingut d'una proposició no de llei que varem aprovar a la Comissió de Política Territorial al si del Ple..., no és que el desmereixi, no?, però a vegades sembla que vulguem convertir la cambra, el si del Ple, en una comissió.

De tota manera –li ho torno a repetir–, la comparteixo plenament i li donem el nostre suport.

Moltes gràcies; res més, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Montserrat. Ara, el senyor Piella es pot pronunciar sobre les esmenes presentades; té la paraula.

El Sr. Piella i Vilaregut

Gràcies, senyor president. Bé, passo tot seguit a posicionar-me sobre les esmenes. Miri, primer de tot, voldria dir que el sol fet que s'aprovi aquesta Moció ha de representar i representarà un canvi qualitatiu en les idees d'aquest Parlament, perquè crec que es començarà a parlar més de ferrocarril i es començarà a parlar, també, de ferrocarril convencional, que és pel que, en definitiva, aposta Europa i, després, en definitiva, també em penso que serà el futur d'una part important de la mobilitat dels ciutadans de Catalunya el segle proper.

Anant a la primera esmena que presenta el Grup de Convergència i Unió, diu: «redactar i negociar amb l'Administració general de l'Estat l'aprovació d'un pla de ferrocarrils». D'acord; en definitiva, jo crec que queda clar i em penso que és molt concret i és lògica, aquesta esmena.

Respecte a la segona esmena, que fa referència al punt 2, que és treure la frase «en el termini màxim de mig any», per arribar a un consens i per tal d'acostar posicions, també s'acceptarà; però sí amb una observació que hauríem de tenir en compte: evidentment, si en una moció, en una proposta no es fixen terminis, doncs, queda una mica difuminada. Però, vaja, crec que, per tal d'aconseguir aquest consens, doncs, també l'acceptarem perquè, en definitiva, el que es busca és el fons,

i, si cas, el temps, els terminis, ja els podríem fixar en una altra sessió.

Respecte a l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, que afecta el punt 3, també dir que aquest diputat es va comprometre a acceptar-la amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Potser és un tema molt singular però, també, donades les seves raons, també l'acceptarem.

Ara bé: respecte al punt 4, que se'm demana que retiri, he de dir molt amablement al senyor Serratusell que no el retirarem, i no el retirarem per coherència, perquè, si no és aquí, s'està plasmant aquí el que seria una Catalunya a dues velocitats. És a dir, el plenari pot parlar d'un tren d'alta velocitat que anirà a 300 quilòmetres per hora i no pot parlar d'un tren que, actualment, per un conjunt de circumstàncies, va a 40 quilòmetres per hora. Miri, jo em penso que aquí entrariem en un contrasentit. Ahir estàvem parlant d'anar de Madrid a Barcelona en dues hores i mitja, que és menys del que es tarda actualment d'anar de Barcelona a Puigcerdà, que és un tema, diguem-ne, d'equilibri territorial. I, després, si ho féssim així, parafrasejant Orwell, hauríem de dir que tots els ferrocarrils són iguals menys alguns ferrocarrils que són més iguals que els altres, i, en definitiva, jo em penso que això no ha de ser així. Ja sabem què passa amb el TGV: té molts padrins, però crec que també hauríem de buscar padrins, concretament, per als altres ferrocarrils, i, en aquest cas, un ferrocarril internacional com és el ferrocarril Barcelona-Puigcerdà-Tolosa-París.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I, després, també recordar als senyors diputats que fer servir l'argument que és un tema molt singular, li he de dir que, també, el tema aquest i altres temes que han anat, també, al Ple s'han aprovat, i també és singular el cas del tren d'alta velocitat; per tant, per què no hi pot anar aquest?

Després, també agrair concretament als diputats esmenants, el senyor Serratusell, el senyor Boada i tots els intervinents per la comprensió i em penso, en definitiva, per l'aposta que estem fent tots plegats vers un ferrocarril modern, equilibrador i de cohesió social i, al mateix temps, vers un futur sostenible de Catalunya.

És a dir, després d'aquest posicionament, gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El president

El diputat senyor Serratusell em demana la paraula. Per què?

El Sr. Serratusell i Sitjes

Sí, senyor president, per demanar-li votació separada, atès que l'illustre diputat senyor Piella ha acceptat l'esmena d'Iniciativa per Catalunya al punt 3 i el nostre Grup, en aquest cas, demanaria que, precisament, el contingut d'aquesta esmena fos votat separatament del mateix punt 3 original.

El president

I el punt 4?

El Sr. Serratusell i Sitjes

A veure, l'esmena d'Iniciativa per Catalunya era al punt 3. És una esmena d'addició al punt 3, que, quan s'acaba el redactat original que presentava el senyor Piella, ens fa una esmena d'addició, que nosaltres hi demanem votació separada. Simplement això.

El punt 4, que n'havíem demanat la retirada, el senyor Piella ha dit que no, que el manté; nosaltres ja hem dit que, en el cas de mantenir-lo, el votariem favorablement, i, en aquest cas, del punt 3, simplement dir que ens sembla que estem particularitzant una línia segurament molt necessària –el nostre Grup també l'entén molt necessària– dins d'un pla plurianual de transport globalitzat, i, de bell antuvi, ja oferim des del nostre Grup la possibilitat d'estudiar amb el d'Iniciativa per Catalunya, amb el Partit Popular i amb el Partit Socialista i amb els grups de la cambra, i amb Esquerra Republicana, també, és a dir, amb tots els grups de la cambra... *(veus de fons)* –tots, fins i tot amb el Mixt també–, la possibilitat de fer una proposició no de llei, perquè, d'alguna manera, ens sembla que és el lloc adequat per tractar una particularitat quan estem parlant d'un pla més general.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. El senyor Boada em demana la paraula. La té.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. No, perquè veig que ara l'esmena nostra provoca una certa distorsió en l'aprovació total d'aquesta Moció, que nosaltres compartim. Sabem que en el punt 1, evidentment, també hi pot estar, i, en el punt 2, la millora i l'ampliació d'aquestes línies ferroviàries. Jo, per respecte a la Moció del Partit dels Socialistes, retiraria aquesta esmena perquè es pugui aprovar per unanimitat. *(Remor de veus.)*

El president

Per tant, el text que se sotmet a votació seria el text de la Moció amb la inclusió de les dues esmenes del Grup de Convergència i Unió, que han estat acceptades pel diputat proponent de la Moció.

Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que es preparin per a la votació.

Iniciem la votació.

La Moció ha sigut aprovada per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents a l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació d'atur i de precarietat en l'ocupació a Catalunya

Passem al trentè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la

Punt 3

situació d'atur i precarietat a l'ocupació a Catalunya, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Joaquim Novella.

(Remor de veus.)

El president

Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que guardin silenci perquè el senyor diputat proposant de la Moció pugui començar la seva intervenció. No comenci, no comenci... (Pausa.) Comenci, senyor diputat.

El Sr. Novella i Izquierdo

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, pujo a la tribuna en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds per parlar avui d'allò que vaig denominar en l'última ocasió –i presentar una moció a la interpellació– la «societat dels tres terços». Avui, senyores diputades, senyors diputats, anem a parlar del terç de sota, del terç que té pitjors condicions econòmiques, socials i laborals a Catalunya. I això és així perquè, si sumem els aturats –380.000– i els assalariats temporals, ens n'anem a 920.000 persones. Si a això hi afegim l'economia submergida, ens n'anem a més del 35% de la població activa de Catalunya. I espero que aquest seguit de persones ens interessi a tota la cambra. Dic això perquè l'economia va bé a Espanya i a Catalunya –això és un fet–, però vostès també saben que no va bé igualment per a tothom. I, precisament, a nosaltres ens preocupaven aquests als quals no els van tan bé els temes econòmics i socials.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Mirin vostès: la precarietat del mercat de treball espanyol és molt alta; a Catalunya, el 30%, quan a Europa hi ha l'11% de contractes temporals. La pregunta que nosaltres ens fem és: per què nosaltres hem de tenir una precarietat de temporalitat tres vegades superior a l'europea? Quina és la raó que donarien aquells grups que han donat suport a aquestes reformes laborals per explicar que Catalunya tingui tres vegades més temporalitat que Europa? Quina és la seva raó? No n'hem trobat, nosaltres, cap. Si bé tenim més agricultura i més turisme, podríem tenir una precarietat del 15, els estudis ho diuen –Europa, l'11–, però no el 33. Senyors de la cambra, alguna cosa haurem de fer perquè aquesta temporalitat baixi. Aquí hi ha patiment humà, condicions difícils, laborals i socials. Mirin: només una dada, només una dada: habitatge sense ingressos a Catalunya –sense cap ingrés!–, 40.000. Vol dir prop de 120.000 persones –EPA del segon trimestre del 98. Càritas Diocesana de Barcelona diu que les seves ajudes a famílies amb dificultats han augmentat els darrers dos anys.

Si bé això és la contractació temporal, en la qual hi ha un abús, hi ha un abús, també, en les empreses de treball temporal. Senyores diputades, senyors diputats, cada dia les empreses de treball temporal posen a disposició 20.000 persones. Saben vostès quanta gent es

mou al voltant de les empreses de treball temporal? Més de 100.000, a Catalunya. I saben vostès quina és la duració dels contractes? Més de la meitat, menys de deu dies. Treballem set dies, cinc dies, sis dies, 500, 600 pessetes l'hora, i no sabem si després treballarem...; 100.000 persones, les tenim així; la major part –el 75%–, joves. Contractes temporals i empreses de treball temporal. M'imagino que cap de vostès voldrien per als seus fills ni les seves filles la possibilitat d'aquest tipus de treball. Doncs, si no el volen per als seus fills i les seves filles, no l'han de voler per a cap dels ciutadans de Catalunya!

Ús abusi de contractes temporals, ús abusi de les empreses de treball temporal que, a més, no compleixen determinats drets que estan establerts per la legislació, com són, per exemple, que les empreses de treball temporal han de comunicar als sindicats de les empreses usuàries la situació dels treballadors de les empreses de treball temporal. Com és, per exemple, que no compleixen el conveni signat sobre empreses de treball temporal? El tema es complica, i, això, què implica, senyores diputades, senyors diputats? Doncs, mirin: més inseguretat en el treball; la gent que està amb contractes temporals té tres vegades més accidents que els fixos: tres vegades més. I el nombre d'accidents laborals a Catalunya ha augmentat.

La Llei de riscos laborals, aquí, a Catalunya, encara no s'ha implantat. No hi ha diners pressupostaris per implantar-la. Els centres de seguretat i de condicions de salut no s'han implantat; la Fundació Salut Laboral a Catalunya no s'ha implantat, i nosaltres, a més, diem que els serveis d'inspecció de la Generalitat de Catalunya no tenen mitjans per poder assolir aquesta tasca tan important de controlar el contracte temporal, les empreses de treball temporal i el tema de la implantació de la Llei de riscos laborals. Hi ha una tercera part, per tant, dels treballadors i les treballadores de Catalunya que estan en situació difícil, i això no disminueix ostensiblement, malgrat que tenim una època de bonança econòmica.

Què esperem, doncs? Què podem fer? El nostre Grup ha presentat una Moció que, en línies generals, és la següent. En aquest Parlament ho hem dit en repetides ocasions: nosaltres estem perquè el contracte indefinit sigui el contracte majoritari en el tema de treball. Amb drets socials i amb participació dels treballadors en les empreses i bon nivell formatiu. Perquè, en què pot competir Catalunya? Pot competir Catalunya en temes de qualitat. Si volem fer qualitat, cal un treball indefinit amb integració en l'empresa i amb bon nivell formatiu.

Segon lloc: hem manifestat aquí la nostra preocupació per la situació general de la tercera part de la població activa catalana, però quan parlem dels joves, estem parlant de les tres quartes parts de la joventut. Que se sàpiga bé en aquesta cambra: el 75% dels joves de Catalunya estan treballant amb contractes temporals o amb ETT. El 75% dels joves de Catalunya! O estan a l'atur. Atur o contractes temporals o ETT. Per això, demanàvem un pla d'ocupació juvenil que el Grup de la majoria, per les informacions que té aquest diputat, de moment, en aquests moments, no està disposat a ti-

rar endavant. Creiem que la situació del jovent a Catalunya és realment gravosa; hi ha un bloqueig generacional; la gent se'n va de casa molt tard i treballa en situacions precàries, molt precàries. Estem creant marginació social entre el jovent: pobres de l'àrea metropolitana de Barcelona. Quina n'és l'edat mitjana? Vint-i-set anys. Informe de Càritas –informe de Càritas. Senyores diputades, senyors diputats, un país que no dona futur a la seva joventut és un país condemnat al conflicte social i a reaccions políticament no desitjables. Pla, per tant, contra la precarietat i l'atur juvenil.

Segona qüestió que demanem: que aquest Govern estableixi relacions amb el Govern de l'Estat per tal de canviar algunes coses de la contractació temporal. Per exemple, que contractar temporalment costi més car, s'hagi de pagar més a la Seguretat Social. Escoltin-me, si jo vull un treballador temporal i, a més, haig de complir la Llei, haig de pagar més, perquè aquest senyor està, a més, a l'atur, i té més despeses per a tothom. I a més, que sigui més costós. És a dir, més quotes a la Seguretat Social per contracte temporal. Després, continuar les mesures d'incentivació de contractació indefinida. Després, que si una persona té dos treballs o més..., perdó, més de dos treballs encadenats amb contracte temporal, es consideri que allò és un contracte fix –fix– i es passi automàticament aquella persona com a indefinida de l'empresa.

Quant al tema de les empreses de treball temporal: primer, que es creï un contracte especial indefinit per a aquestes persones d'ETT. Es podria estudiar la figura, però que sigui indefinit. No és aquest, el model europeu, el que tenim aquí. Segona, que guanyin igual que els treballadors de les empreses usuàries. Tercera, que les ETT no actuïn en llocs de perillositat ni a les administracions públiques; no hi ha motiu perquè les administracions públiques contractem ETT. Som, les administracions públiques, usuàries d'ETT; moltes administracions públiques. Protegir la salut dels treballadors de les ETT, que tenen més accidents que la resta. I quarta, que la representació sindical de les ETT es faci per part de la representació sindical de les empreses usuàries, perquè els treballadors de les ETT no estan en condicions de poder reclamar drets i de poder fer actuacions sindicals.

Quant al Consell Executiu, li demanàvem, primer, donar votacions per al pacte de l'ocupació a Catalunya. Segon, un programa d'inspecció específic per a ETT, contractes temporals i qüestions d'accidents laborals –implementació de la Llei de prevenció de riscos laborals. I l'últim apartat està dedicat al tema de seguretat en el treball i d'accidents laborals. A Catalunya no deixen d'augmentar, i pensem que s'han de posar dotacions pressupostàries per poder portar a terme tot el que diu la Llei de prevencions de riscos laborals. Per fer la Fundació de Salut Laboral de Catalunya, per fer el Centre de Seguretat i Condicions de Salut, per aprovar un pla de xoc per a la salut laboral de Catalunya. I una altra qüestió: que les administracions públiques no contractin empreses que no compleixin el que, segons llei, haurien de complir.

Senyores diputades, senyors diputats, vostès, ara, es podran pronunciar. Vostès, ara, tenen un vot que repre-

senta la ciutadania de Catalunya. Que cadascú assumeixi les seves responsabilitats de fer aquest vot. És un tema realment important; hi insisteixo, per a la joventut penso que és transcendent, i per a la tercera part de la població activa de Catalunya és substancial. Veurem el que vostès, sobre això, diran, de sí o de no. El nostre Grup ha complert un compromís que té amb la ciutadania, que és el tema de creació d'ocupació, que ho hem fet d'altres vegades, i, com deia avui, un tema de millorar la qualitat de l'ocupació dels ciutadans de Catalunya. Pensin vostès que, si, aquest problema, no el resollem –i sé el lloc on estic fent aquesta afirmació, i sé el que a continuació diré–, si aquest problema no es resol, a mig termini podrem tenir en algunes ciutats de Catalunya algunes reaccions socials que a cap de nosaltres ens seran agradables. I, a més, és de justícia resoldre el problema, sobretot de la joventut treballadora de Catalunya, que té realment unes situacions molt difícils, amb precarietat i amb unes altes taxes d'atur.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat una esmena de substitució; per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Miri, haig de confessar, senyor Novella, que tinc una certa incomoditat, en aquest debat d'avui. Perquè és un debat en el qual és molt difícil contradir-li les coses que vostè ha exposat –tant en la interpellació com, avui, en defensa de la seva Moció. Hi han molts elements del seu discurs de l'altre dia, i d'avui, en què coincidim. Coincidim en el problema que suposa la no-aplicació o el mal ús de l'aplicació de riscos laborals; coincidim en la mala aplicació, en l'abús, en el menyspreable abús –en alguns casos, delictuós abús– de la utilització de les ETT; és molt difícil no coincidir amb vostè en el dramatisme que suposa per a la joventut no tenir una perspectiva millor. Però no ens fem trampes, no ens fem trampes, tampoc. Des d'aquesta comprensió, i des d'aquesta situació, que li accepto.

Quan vostè critica i diu: «Els grups d'aquí, sobretot els que, d'alguna manera, van fer la reforma laboral, hauran de donar comptes»... D'acord. Donem-la. Quan es va fer la reforma laboral, l'any 94, l'atur juvenil era del 45%, l'atur era del 23%; només l'1% dels joves eren contractats amb contractes indefinits... No hi havia cap manera de moure el mercat de treball. Una manera d'irrompre en el mercat de treball, de..., no de la manera satisfactòria que a tots ens hauria agradat, que hauria estat la contractació indefinida, va ser fer la reforma laboral. I reconèixer una situació de fet, que era l'actuació de les ETT. Les ETT actuaven, actuaven a tot el nivell estatal; el que no tenien era una legislació que, d'alguna manera, emmarqués la seva actuació. I és evident que el que vam fer és un pas endavant. I és evident que ens vam deixar allò que en diuen en castellà *flecos*, ens vam deixar algunes coses no prou definides i no prou garantidores dels drets dels joves quan aquests són

contractats per una ETT. És cert, l'ETT, la Llei 14, té alguns defectes. Defectes que es van corregint.

Però li vull recordar que els mateixos sindicats i patronal, l'any passat, l'any 97, quan van fer el seu pacte, les ETT no van estar en bloc sobre la taula de negociació. Només hi va ser un aspecte, només van fer un aspecte, una petita modificació de la legislació de les ETT, que va ser que els treballadors poguessin ser defensats pels delegats sindicals de les empreses usuàries. Però no van entrar, no van entrar en el fons del tema. Ni la patronal —que ja li anava bé, i li va bé—, ni els sindicats —que no els va bé—, i nosaltres, els polítics, no hi vam poder entrar. Recordi allò que ens deien: «Escoltin, vostès callin, deixin treballar, no molestin.» Això és el que ens van dir les forces socials. I no van resoldre el problema.

Després, les forces socials, lògicament, diuen: «Escoltin, aquesta Llei no ens va, i l'hem de modificar». I aquest Parlament és testimoni que tots estem d'acord que aquesta Llei s'ha de modificar. Prova d'això és aquella proposició no de llei que un dia o altre veurem aquí, signada per tots els grups, per modificar l'article 11 de la Llei 14. Però és que aquesta Llei, quan ho debatem aquí, o quan torni al Congrés, aquesta Llei podia haver sortit millor. Va sortir com va sortir perquè hi havien les forces que hi havien en el Congrés i cada u va presentar les esmenes que va presentar, i alguns no vam poder fer aprovar algunes esmenes que haurien evitat alguns d'aquests problemes d'ara.

Vostè... —perquè pugui dir-li alguna cosa respecte a la seva Moció en concret; això era una introducció al tema, per fixar una mica la posició—, vostè, en el seu punt segon de la Moció, ens demana un pla específic contra l'atur juvenil, i l'argumenta, i jo estic a favor de l'argument: el que no estic és a favor del pla específic. I per què no estic d'acord amb el pla específic? Home, no estem d'acord amb el pla específic perquè, el pla específic de lluita contra l'atur, ja el tenim en marxa: acabem de fer un pla per a l'ocupació fins a l'any 2000, amb uns elements específics de lluita contra l'atur juvenil —elements específics que estan funcionant i que jo em permeto recordar-li, perquè vostè els coneix.

Vostè sap que hi ha 2.482 cursos de formació ocupacional destinats a joves aturats, que se'n beneficien 35.500 joves i que costen 9.262 milions de pessetes. Vostè sap que hi ha un pla d'ocupació juvenil amb els ajuntaments i amb entitats sense afany de lucre, que costa 1.800.000 pessetes i que afectarà uns dos mil..., aproximadament, uns 2.500 joves. Vostè sap que les escoles-taller i les cases d'oficis estan en aquesta línia, estan treballant conjuntament amb els ajuntaments: hi ha una inversió de 5.500 milions de pessetes i afectarà uns 3.000 joves. Finalment, vostè sap que pràctiques compartides amb empreses s'estan destinant a la formació professional reglada, amb un cost de 2.500 milions i que afecta 32.000 joves.

És a dir, hi ha un pla d'actuació contra l'atur juvenil? Sí. En volem dir específic? Doncs, miri, això són actuacions específiques. Vostè em pot dir: «Això és insuficient». D'acord. Aquí podem estar d'acord que és insuficient. Mentre hi hagi un jove aturat, no..., sense dramatismes, mentre hi hagi un 2, un 3, un 4% de joves

aturats, o en una situació precària, evidentment, tot el que es faci, serà insuficient; haurem de fer més.

Nosaltres li hem presentat una esmena en la qual intentem ser tan realistes com sigui possible, sense fugir del tema, acceptant el fons del tema, però li hem presentat una esmena, pràcticament, diríem, de totalitat. Però no perquè estiguem en contra del que vostè planteja. I, com vostè pot veure, el punt número 1 de la seva Moció i el punt número 1 de la nostra esmena és idèntic. Només traïem l'aspecte numèric, perquè ens sembla que en una resolució l'aspecte numèric no és important: és un element de dialèctica per a un debat, però no és important, i, sobretot, no és segur. Perquè, si vostè agafa aquestes quantitats del tancament de l'EPA del trimestre anterior, ja li podem dir que, avui, aquestes dades són diferents, perquè la dinàmica de les dades estadístiques del món laboral són tremendes, i avui ja estarien fora de lloc. Per això, li traïem la numeració, però li acceptem el dramatisme que suposa un 30% de precarietat o de contractació temporal, l'hi acceptem, tot i que a Catalunya estem una mica millor que a la resta d'Espanya, i li acceptem que en el fons les empreses temporals estan fent una actuació..., algunes de les empreses —tampoc les podem condemnar en bloc—, algunes de les empreses estan treballant d'una manera il·legal, o alegal, o abusant de la legalitat. I, això, estem en disposició de corregir-ho.

El punt número 2, nosaltres només..., coincidim amb el que vostè diu, però li volem modificar l'aspecte del Pla específic de lluita contra l'atur juvenil. Però li acceptem que hem de treballar en funció de la declaració de Luxemburg, la darrera declaració de tot Europa respecte a la lluita contra l'atur, que queda recollida, en part, en el Pla d'ocupació que les forces socials, sindicals i patronals van signar amb la Conselleria, és a dir, amb el Govern de la Generalitat.

Estem d'acord amb el pla d'inspecció, estem d'acord amb la persecució del que no sigui bona aplicació de la legislació, tot i que aquesta no sigui perfecta, i estem d'acord que els salaris dels treballadors cedits siguin iguals als de l'empresa usuària. Però, escolti'm, aquest és un debat que ens podíem haver estalviat si la persona que els parla hagués tingut la fortuna que l'esmena 80 que va presentar al Congrés la hi haguessin aprovat. Però no ens la van aprovar. Aquella era una esmena que anava a modificar l'article 11 de la Llei, i no ens la van aprovar. Les forces majoritàries van votar en contra, en un «arreglo» que no va ser tal «arreglo», i això va quedar lliure i hi ha hagut un abús. Ara, això, estem novament sobre aquest debat, i ho intentarem resoldre, i jo crec que a Madrid ho resoldrem amb el recolzament de tots. I aquí li acceptem, ja, que això ha de ser així.

El vicepresident segon

Senyor diputat, haurà d'abreujar la seva intervenció. Sembla que encara li falta una mica, però s'ha acabat el temps.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Doncs, em falten vuit segons o nou, que em serviran simplement per...

El vicepresident segon

No, no, no falten vuit segons o nou, no: en passen tretze.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Doncs n'he passat tretze. És que aquí es veuen del mateix color. Perdoni, senyor president. Simplement dir-li: crec que hem dialogat sobre aquest tema, crec que hem dialogat prou perquè vostè tingui raons suficients per acceptar part dels nostres arguments, i jo espero que vostè accepti la nostra esmena, si no en la totalitat, en bona part.

Gràcies, senyor president, i perdoni.

El vicepresident segon

Molt bé, senyor diputat; moltes gràcies. Per fixar la posició del Grup Mixt, té la paraula l'illustre diputat senyor Salvador Morera.

El Sr. Morera i Tanya

Gràcies, senyor president. Bé, un, quan llegeix amb atenció aquesta llarguíssima moció presentada pel diputat Novella, el primer que li ve al cap és si aquesta és una interpellació, i, la moció subsegüent, si és oportuna, bàsicament, en el temps. Quan fa poc que en aquest Parlament s'ha celebrat –fa relativament poc–, doncs, un debat monogràfic sobre l'atur; quan s'ha signat fa relativament poc a Catalunya el pacte per l'ocupació; quan es tenen notícies que a Madrid, doncs, hi ha voluntat de negociar modificacions legislatives importants, que poden afectar diversos aspectes del mercat de treball; quan hi ha iniciatives populars, sembla, que volen modificar la legislació sobre les ETT, etcètera, etcètera, un es pregunta si és oportú o no és oportú.

Però, tranquil, senyor Novella, que, malgrat tot, jo penso que tractar en aquest Parlament qüestions sobre l'atur, i alguns aspectes de l'atur, és sempre oportú i és sempre interessant i és sempre necessari. Una altra cosa és que en una moció... o, dit d'una altra manera, que la fórmula parlamentària adoptada sigui, potser, la més escaient o no –bàsicament, una mica, tinc en compte el que li ha passat fa poc al senyor Hinojosa, que és que a tots ens faltaria molt de temps perquè només en deu minuts puguem parlar de tota aquesta quantitat de temàtiques que afecten el món de l'atur.

Sigui com sigui, ja li dic que nosaltres compartim la immensa majoria de coses que es plantegen aquí, algunes amb matisos i amb puntualitzacions, però jo diria que estem absolutament d'acord que la immensa majoria –indistintament de si en d'altres llocs es prenen iniciatives en el mateix sentit o no–, la major part de qüestions que es plantegen –precarietat laboral, situació laboral específica de la joventut, treball indefinit, ETT, inspeccions laborals i salut laboral– són temes de rabiosa actualitat i que el sentit que s'hi dona aquí és el sentit, si més no, adequat, pràcticament, en tots els aspectes. Només em voldria referir a una de les qüestions en què ha fet especial incidència el senyor Novella, quan ha parlat de precarietat, i es preguntava en veu alta per què a Catalunya, doncs, tenia unes característiques,

el mercat laboral, que el feia, diguem, un mercat laboral especial, quant a Europa. Quant a Europa, probablement, té raó vostè que aquí tenim uns percentatges de precarietat, de temporalitat en la contractació, molt més elevats que a la resta de països europeus; no respecte a Espanya. I, probablement, la resposta, jo no la tinc, diguem-ne, al cent per cent, però em sembla que estariem d'acord que, tenint en compte que compartim un mateix mercat de treball, que compartim una mateixa legislació laboral i, sobretot i malauradament, que compartim algunes tradicions de tipus –podríem dir-ne– històric, és relativament, diguem-ne, no normal, però sí que és lògic, o relativament lògic, que estigui passant a Catalunya. Això no vol dir pas que no s'hagin de canviar les coses; només faltaria!

Jo diria que sí que és interessant que tots plegats, doncs, ens en puguem felicitar, que a hores d'ara, pel que fa a l'enquesta de l'Inem, doncs, estiguem en un 7,5%, que és bo i que, probablement, doncs, és homologable, doncs, a la major part de països europeus; el que no deixa de ser, en tot cas, diguem-ne, una qüestió que crida molt l'atenció és alguns aspectes del nostre mercat de treball i, sobretot, alguns aspectes de la qualitat d'aquest, i, concretament, el tema de la precarietat, que no s'ha acabat de resoldre. I, especialment, el jovent.

Estem absolutament d'acord amb el que ha comentat vostè; nosaltres entenem que és un nafrà molt centrada bàsicament en el tema del jovent, que a curt termini no s'hi veuen solucions i que tots plegats, des del Parlament de Catalunya fins a aquestes modificacions que es comencen a apuntar a nivell d'Estat, doncs, hauríem d'anar en la direcció d'intentar invertir la tendència en el sentit que augmenti més proporcionalment la contractació indefinida, a compte, precisament, de la precarietat.

I he escoltat, hem escoltat des del nostre Grup molt atentament alguna de les propostes que feia vostè i li he de dir que, com en d'altres temes, no tindrè temps de poder-m'hi dedicar; potser no ocuparíem el 100%, però en aquesta qüestió en concret, de fomentar la contractació indefinida gravant d'una manera especial, per exemple, la precarietat o la contractació temporal i donant alternatives en aquest sentit, a mi em sembla que és bo i és interessant que es facin aquestes propostes perquè ja comença a ser hora que es posin sobre la taula.

Bé, com he dit, són moltíssims els temes que es plantegen. Nosaltres, el que fem és el que vam fer fa relativament poc, en ocasió del debat sobre l'atur a Catalunya i en altres posicionaments que hem mantingut respecte al Pacte per a l'ocupació; estem d'acord, en aquest sentit, amb el senyor Hinojosa que, probablement, el que hem de deixar és una mica de temps –no massa–, una mica de temps pel que fa al desenvolupament d'alguns dels aspectes que queden reflectits en el Pacte per a l'ocupació com, per exemple, també en aquest tema de la joventut; però també entenem que és bo que el Parlament de Catalunya es manifesti relativament sovint en aspectes com aquests i que siguem capaços de posar una mica els punts sobre les is, i, sobretot, d'empènyer aquelles administracions que tenen les competències per fer-ho.

6750

És per tot això que votarem favorablement al conjunt de la Moció; ja he dit que en alguns punts concrets, doncs, ens podríem, potser, abstenir, però, com que entenem que, a grans trets, coincidim amb la filosofia... Jo no sé què farà vostè amb l'esmena del Grup de Convergència; aquesta és una esmena especial, perquè és una esmena, diguem-ne, de substitució; per tant, doncs, que pot canviar radicalment no només la filosofia sinó el text del que quedi, però nosaltres entenem que –com he dit– el que interessa és debatre, puntualitzar qüestions i plantejar aquests temes de cara a altres administracions, sobretot perquè actuïn en aquest sentit.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Passi el que passi, sàpiga, senyor Novella –i la resta de la cambra–, que el nostre vot inicial serà favorable, i en el cas que accepti alguna cosa de Convergència, doncs, llavors ens haurem de rumiar sobre la marxa, en tot cas, què fem.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. D'entrada, per manifestar el nostre suport a la Moció presentada per Joaquim Novella; hem de dir que coincidim amb el contingut d'aquesta proposta, tant pel que fa a la manifestació de la preocupació amb relació a la situació d'atur com pel fet de l'excessiva temporalitat que hi ha en el nostre país en el treball. També, el segon punt pel que fa a l'especial situació difícil de la joventut que afecta el 75% de la població entre treball temporal, ETT i aturats. També, pel fet de la importància que cal desenvolupar polítiques econòmiques que fomentin el treball indefinit, i els dos grans paquets o tres altres grans blocs, que són la negociació amb l'Estat del canvi de la legislació en el tema, tant des del punt de vista d'increment de quotes de la Seguretat Social de contractes temporals com el tema de la regulació de la contractació temporal, així com aquells aspectes que afecten ja, concretament, les competències de la Generalitat: el tema de la reordenació i reducció del temps del treball, que estan ja previstos en el Pacte per a l'ocupació, el tema que hi hagi un programa d'inspecció laboral millor del que és ara i tot el tema dels riscos laborals, etcètera, etcètera.

Per tant, com que no m'hi estendré, perquè seria repetir una mica les argumentacions del senyor Novella, només un parell de qüestions potser col·laterals, que ja sap que també tendeixo a insistir-hi. És a dir, dos aspectes. Un, efectivament..., ha dit el senyor Hinojosa que aquí, a la cambra, possiblement, es vegi aviat una iniciativa unitària d'un dels sindicats majoritaris a Catalunya amb relació al fet que el salari s'iguali a nivell d'ETT i contractes fixos. Nosaltres hi donarem suport com tots els grups de la cambra –sembla–, però també he de dir que, efectivament, jo crec que queda curt, que aquesta iniciativa queda curta. I, en aquest sentit, sembla que, aviat, un altre dels sindicats majoritaris farà

arribar a aquesta cambra un posicionament per ampliar la modificació d'aquesta legislació i, per tant, entenc que està bé que ho discutim avui.

Per tant, jo hi donaré suport, però seria bo, doncs, també esperar a veure quan arriba la proposta –concretament, de Comissions Obreres–, per tal que es pugui afegir o complementar la iniciativa d'UGT que entenem que cobreix un dels aspectes importants però no l'únic a l'hora de fer front al tema de les ETT.

I, per tant, doncs, segurament, jo no sé si tindrà èxit la seva iniciativa avui, no sé què faran els senyors de Convergència; en tot cas, crec que, el tema, el podem reprendre unitàriament properament i espero que això es pugui empaquetar amb la iniciativa d'UGT i la de Comissions Obreres, de manera que pugui arribar a Madrid, perquè, realment, arribi a bon port una cosa que és d'evidència, que és la necessitat d'acabar amb la discriminació amb relació als treballadors de treball temporal.

Ara, dit això, vostè ha fet una pregunta a la cambra, que tampoc es tracta aquí de contestar perquè no sóc ni expert ni res, però alguna idea em sembla tenir; és el perquè d'aquest excés de temporalitat. Jo crec que, per desgràcia, aquí –i per això sempre insisteixo que no n'hi ha prou amb polítiques laborals, sinó que l'altra gran pota que està per fer és una bona política industrial, l'altra gran pota és si aquí hi ha una política industrial que ens faci que les nostres empreses siguin competitives *per se* o només competitives en base a costos laborals baixos, i aquí és la mare dels ous; és a dir, si el dilema és temporalitat o atur, està molt clar: què agafa la gent? Temporalitat.

I aquesta és la impressió que tenim, en fi, una mica des del Grup d'Esquerra Republicana, que, per desgràcia, tot i que hi ha hagut un esforç important de recerca, d'innovació i de, en fi, posar-se al nivell europeu, tenim uns sectors molt madurs, uns sectors industrials molt madurs, són sectors poc innovadors, no emergents i, per tant, tot i que poden haver fet un esforç innovador, basen bona part de la seva competitivitat, almenys fins ara, en uns costos laborals baixos. I, és clar, escolti, això és la mare dels ous; vull dir: aquí podem anar canviant lleis, però si, per desgràcia, augmentem molt la rigidesa de les lleis i no canviem la base industrial, el que farem és incrementar l'atur, i llavors ens tenen agafats, ens tenen entrampats. I, per tant, sempre que parlem de qüestions laborals, jo immediatament hi col·loco la qüestió industrial, perquè és que o canviem el model d'indústria, passem d'un sector madur a un sector potent i emergent, on s'accentui més la innovació que no pas el tema dels treballadors, o jo crec que no ens en sortirem.

I, per tant, doncs, en fi, és una reflexió que deixo anar aquí, perquè avui no toca, però, en definitiva, jo li donaré suport, i endavant amb aquest tema, sobretot tenint en compte que espero que aviat arribi la proposta de Comissions Obreres, i en això sí que la nostra posició seria que s'intentés aparellar amb la d'UGT per no començar aquí a fer una dispersió d'iniciatives que farien mal al que ens interessa a tots en aquest cas, que no és un protagonisme polític, partidista en aquest cas,

sinó que, realment, es canviï la legislació perquè s'acabi aquesta situació d'indefensió del treballador temporal.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, la diputada senyora Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció que ens planteja el senyor Joaquim Novella té dues parts clarament diferenciades: la primera part, que és una part, diguem-ne, declarativa i que fa una descripció de quina és la situació de l'atur a Catalunya, i una part, diguem-ne, que és el mandat imperatiu al Govern de la Generalitat.

Pel que fa a la part declarativa, seguint un raonament que s'ha fet abans, potser el rigor amb què el senyor Novella sempre aborda les qüestions l'ha portat a fer una descripció molt minuciosa de quina és aquesta situació. Però, com s'ha dit abans, aquestes xifres tenen una gran variabilitat i, per tant, considerem que seria més oportú fer una redacció que recollís la preocupació del Parlament de Catalunya, però que no introduís aquesta quantificació en la mesura que, quan es publiqués la resolució, fins i tot aquestes xifres podrien haver variat.

Però és que hi ha una altra qüestió respecte a aquesta part declarativa, que és que a mi em sembla que seria important –i considero que és bàsic, també, per no preocupar i per tranquil·litzar la població– fer un reconeixement de la millora indubtable que s'ha produït en la situació de l'atur a Catalunya i a Espanya. Vull recordar a la cambra que estem en els percentatges d'atur més baixos des de l'any 81 i em sembla que això és important, també, recollir-ho; és a dir, reconèixer el problema, reconèixer la gravetat del problema, però alhora, també, fer esment de la millora que s'ha produït indubtable. Vull repetir que des de l'any 81 ens trobem en els nivells més baixos d'atur.

Dintre d'aquesta part, també deia el senyor Novella que ell, en presentar aquesta interpellació i aquesta Moció, donava resposta a un compromís adquirit pel seu Grup Parlamentari. Jo diria que és un compromís de tots els grups de la cambra, tal com es va demostrar en el debat de política general, on tots els grups ens vam posicionar, vam manifestar la nostra preocupació pel primer problema que té en aquests moments la nostra societat –tots els grups, excepte el president de la Generalitat, que vull recordar que va dedicar exactament un minut i mig a parlar de la qüestió de l'atur. És a dir, preocupa a tots, senyor Novella, i, pel que sembla ser, preocupa més la qüestió del poder al president de la Generalitat.

Pel que fa a la part del que és el mandat imperatiu al Govern de la Generalitat, voldria fer un parell d'apreciacions. La primera, que, en haver-hi una preocupació, que nosaltres també tenim, pel que és el jovent, pel que és la dificultat de la joventut d'accedir a un lloc de tre-

ball, ens sembla que seria potser més adequat fer una redacció més globalitzadora, perquè podia semblar que les dones es troben en millor situació que el jovent per accedir a un lloc de treball, quan la realitat ens demostra que, si agafem les xifres d'atur i en fem un desglossament, una discriminació en el que és la xifra global «dona» i, a més a més, «jove», aleshores els percentatges que ens ha dit el senyor Novella es disparen enormement.

Per tant, potser, no entrar en un esment tan específic només de la joventut, perquè ens sembla que un col·lectiu que engreixa fonamentalment les llistes d'atur i que engreixa fonamentalment el que és l'economia submergida i el treball en precari és justament el col·lectiu de les dones. En aquest sentit, preferiríem una redacció que fos més globalitzadora, perquè hi entendríem integrat també aquest col·lectiu.

Pel que fa al punt 2, s'ha parlat abans dels programes de formació ocupacional, se n'ha parlat abans, també, limitant-ho exclusivament als joves. Voldria recordar o voldria –ha sortit publicat als mitjans de comunicació– palesar a la cambra que el Grup Popular, en les diferents negociacions que ha tingut amb el Govern de la Generalitat en l'elaboració dels pressupostos, el nostre Grup ha aconseguit incrementar fins a 3.000 milions de pessetes el que és la partida per a formació ocupacional, que és una partida, com vostè sap, importantíssima per poder reintegrar, per poder reincorporar aquells que han estat expulsats del mercat laboral o per tal d'integrar aquells col·lectius que tenen una major dificultat per entrar-hi.

Respecte a la contractació estable, la contractació indefinida, vostè coneix, senyor Novella, la preocupació del Govern de l'Estat per aquesta qüestió, que ha portat també a buscar modalitats de contractació que donessin sortida a aquestes situacions de temporalitat. Vull recordar que, recentment, aquesta mateixa setmana, s'ha aprovat una nova modalitat de contractació, amb l'acord de tots els sindicats, que és el contracte a temps parcial estable, que vindrà a resoldre moltes d'aquestes situacions.

Per una altra banda, respecte a la contractació indefinida, vull recordar, també, la vigència del Decret que impulsava aquesta contractació indefinida, que és de 17 de maig de 1997 i que té vigència fins al 17 de maig de 1997; per tant, hauríem de veure, també, quan acaba el període de vigència d'aquest Decret –hi insisteixo: maig del 1999–, veure quines variacions s'hi haurien de fer, quines modificacions per tal que poguéssim donar els resultats òptims per aconseguir aquest tipus de contractació.

Respecte a la preocupació que tots tenim, també, pel mal ús que es fa per part d'algunes empreses de treball temporal d'aquesta forma de contractació, vull recordar que és una llei de l'etapa socialista, és una llei respecte a la qual tots els grups parlamentaris –també, el Grup Popular– han signat una proposta de resolució per presentar davant de les Corts Generals, de modificació, precisament, de la Llei reguladora de les ETT, i, en aquest sentit, compartir amb vostè absolutament aquesta preocupació del mal ús que es fa d'aquesta fórmula

6752

que, ben usada, podria realment donar magnífics resultats, com està donant als països del nostre entorn europeu.

Anunciar-li, doncs, senyor Novella, el nostre suport al plantejament que vostè fa en la seva Moció, tot i que, després del que ha esmentat, considerem més adequada, més acurada la transacció que, pel que vostè mateix m'ha fet saber, acceptaria.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo crec que aquesta és una moció exhaustiva, però no excessiva; són dos qualificatius que són ben bé diferents. És exhaustiva en el seu plantejament, però no és excessiva en els seus continguts, perquè, si hi ha alguna cosa que, en aquest tema, és excessiu és la temporalitat, la sinistralitat i la precarietat. Això és el que és excessiu i, per tant, com que aquest és un problema important i greu, mai és sobrer poder fer un conjunt de propostes que tendeixin a millorar-ho.

S'ha suscitat, en el bell mig de la sustentació d'aquesta Moció, un debat sobre quines són les causes que expliquen aquesta situació en què ens trobem. Permetin que en aquest debat hi diguem la nostra i els fem saber que al nostre parer no explica aquesta situació l'actual legislació vigent. No s'ha de buscar en l'actual legislació vigent l'explicació a aquest excés de precarietat.

L'actual legislació vigent és una legislació que va restaurar, el 94, el principi de causalitat en la contractació. Va eliminar una fórmula, que s'havia instaurat l'any 84 i que va tenir una durada excessiva en el temps, de la contractació temporal per motius de foment de l'ocupació sense relacionar-lo amb la temporalitat del lloc de treball que s'ocupava. En aquells moments, la legislació vigent, l'Estatut dels treballadors, va retornar al principi de causalitat, que vol dir que no es pot fer un contracte temporal si no és per a una feina de caràcter temporal.

Hem d'entendre, doncs, que, quan parlem d'aquests temes, diferenciem entre dues coses que, de vegades, van juntes –i és la pitjor situació– i que, de vegades, no van juntes, i podem tots entendre-ho. M'entendran tots els diputats i diputades presents quan ho expliqui: temporalitat i precarietat no són el mateix. Tots, aquí, tenim un contracte temporal, que possiblement acabarem dintre de poc temps; la societat ens renovarà o no (*remor de veus*) però alguns es renovaran, uns altres no renovarem, ja ho veurem... Però és un contracte temporal. Ningú, ningú, aquí; ningú, aquí, s'atreveria a dir massa fort que tenim un contracte precari. Per tant, temporalitat, no és el mateix que precarietat. Ara bé, si a una persona que té un contracte temporal no volgut li afe-

gim la precarietat d'unes condicions, aleshores és quan fem un nyap terrible. Per tant, temporalitat és un element i precarietat n'és un altre.

La normativa actual restableix el principi de causalitat; per tant, només haurien d'haver-hi contractes temporals per feines temporals. I és aquí on es produeix l'efecte pernicios. No s'està utilitzant correctament la legislació, i, per això, existeix una administració que és la responsable de vetllar pel seu compliment. Aquesta competència correspon a la Generalitat de Catalunya, perquè és la responsable del control i vigilància en l'execució de la legislació laboral vigent. A la Generalitat de Catalunya li correspondria vigilar que no s'utilitzessin malament les fórmules de contractació, que no s'utilitzessin malament les ETT, perquè, d'alguna manera, aquesta és la seva responsabilitat.

I és en aquest sentit que creiem..., o que s'apliqués correctament la Llei 31/95, que ens homologa, amb normativa, a les condicions de seguretat i salut laborals, i prevenció de riscos de nivell europeu, perquè és la transposició de la normativa europea a l'Estat espanyol, i, per tant, aplicable a Catalunya. És, doncs, un element que la situació legal no ajuda a explicar si no s'hi afegeixen altres temes.

Evidentment, tota llei és millorable. Tota llei ha de ser millorada si es veu que, amb la seva aplicació, genera efectes no volguts. I, en aquest sentit, jo crec que l'afirmació genèrica que es plantejava amb la Llei de les ETT, que s'aplicaria el salari de l'empresa o el del sector, que normalment s'acabava entenent, com tot el dret laboral, a favor de la situació més favorable per al treballador, resulta que s'està aplicant en sentit contrari. És per això que creiem que és necessari deixar-ho clar, i deixar clar que s'han de complir, que s'ha de rebre el mateix salari, tal com es planteja.

Així, doncs, aquesta és una proposició, com deia, exhaustiva, però no excessiva, que el que fa i el que té com a virtut és plantejar aquells punts que corresponen a la responsabilitat de la Generalitat, llevat del punt número 4. El punt número 4 és un punt que planteja actuacions que no corresponen a aquesta cambra, però nosaltres també entenem que convé que el Govern de la Generalitat segueixi treballant en aquest sentit.

Ara bé, ens sembla molt més important, molt més substancials, que el Govern de la Generalitat i els partits que li donen suport, donin també suport al que es conté en el punt –en el seu conjunt–, en el punt cinquè de la Moció. Perquè planteja una declaració, que després haurem de veure si es consolida amb el Projecte de pressupostos o amb la Llei de pressupostos que aprovarà aquesta cambra. Avui és difícil trobar-la dintre de l'avantprojecte; dintre de l'avantprojecte de pressupost que tenim, que se'n ha repartit fa poc, no hi apareixen les quantitats que estan en el Pacte de l'ocupació. Per tant, seria molt bo que aquesta cambra fes una afirmació dient que això estarà dotat als pressupostos. Per tant, ens semblaria molt bé.

Ens sembla molt bé que es plantegi que el Govern, a través de la Inspecció de Treball, generarà una dinàmica d'inspecció i control sobre l'ús i el mal ús de la legislació laboral per a aquells que ho facin. Que es po-

tenciï el diàleg social, que s'utilitzi la capacitat econòmica que té com a gran contractador per fer una activitat que no estigui sustentada en la precarietat. I, per tant, és en aquesta direcció d'entendre que és un problema i que —ho repeteixo— convindrà modificar tota aquella normativa i intentar plantejar totes aquelles normatives que siguin perceptibles de millorar, però que, en molts casos, no hem de buscar exclusivament en l'actual legislació, sinó en l'ús de la legislació, però, sobretot, en la permissivitat, en el mal ús de la legislació —una de les causes fonamentals—, és on nosaltres creiem que hem de fer un èmfasi molt més important per resoldre un problema que afecta, d'una manera molt punyent, els sectors i les persones que més necessiten que el conjunt de la societat els donem el nostre suport.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Joaquim Novella.

El Sr. Novella i Izquierdo

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc, agrair als meus il·lustres col·legues les seves aportacions.

Evidentment, senyores diputades, senyors diputats, estic convençut que el problema de l'atur no preocupa només un grup polític, preocupa tota la cambra. En això, a tothom li hem d'atorgar la seva preocupació. Ara, dit això, vostès també comprendran que, les solucions i les polítiques, cadascú les veiem de diferent manera, i aquí és on hi ha les diferències.

Mirin: nosaltres —i no m'estendré en això— varem ser contraris a la reforma del 84 i a la reforma del 94. Pensem que la situació actual és una bona mostra de com unes lleis que permeten temporalitat continuada a la llarga generen precarietat. Quan la temporalitat és continuada i allargada en el temps genera precarietat. Només una temporalitat limitada en el temps no genera precarietat. I això és clau. I aquí van haver-hi uns partits, que van ser el PSOE, el PP, Convergència i Unió i el PNB, que hi van votar a favor. I nosaltres, amb els sindicats, doncs, vam mantenir una postura contrària. Però, bé, això és una altra qüestió que podem debatre més a bastament. (*Remor de veus.*)

Dit això, dit això, senyores diputades i senyors diputats, el nostre Partit i el nostre Grup Parlamentari ha sigut sempre un partit i un grup parlamentari, en aquest sentit, pragmàtic. Hem vist i hem examinat, senyors diputats... (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Prego que guardin silenci!

El Sr. Novella i Izquierdo

... de Convergència i Unió, la seva esmena, i hem arribat a una sèrie d'acords amb una proposta transaccional, que ara jo, amb el seu permís, passaria a la presidència de la cambra.

Vull explicar aquesta qüestió, aquesta transaccional que presentem. La transaccional que presentem amb el Grup de Convergència i Unió no recull el que nosaltres demanàvem, però sí que, parcialment, ho recull, i, en el sentit que ho recull parcialment, manifestant les nostres diferències —manifestant les nostres diferències—..., malgrat això, com que hi ha punts concrets en què coincidim, doncs, acceptem aquesta coincidència.

I quins són els punts en què coincidim? Doncs, miri vostè, el Grup majoritari d'aquesta cambra ens ha presentat una esmena que diu: «Que s'equiparin amb la reforma de les ETT els salaris, i que els drets de representació sindical dels treballadors de les ETT els puguin exercir els sindicats de les empreses usuàries.» Hi estem d'acord. Nosaltres volíem més i defensarem més: un contracte indefinit per als treballadors de les ETT i, també, temes de salut laboral. Acceptem això que hi ha aquí, a la transaccional.

Un altre tema que acceptem: una inspecció laboral per contractes temporals per les ETT. Doncs, ens sembla bé. Ho demanàvem, està incorporat en aquesta transaccional. I, per últim, que es doti pressupostàriament dels diners per tirar endavant el pacte de l'ocupació. Aquí hi és —també ho acceptem.

Ara bé: què queda pendent del que nosaltres havíem presentat? Doncs, mirin, senyores diputades i senyors diputats, nosaltres tenim una altra visió: anem cap al treball indefinit com a forma genèrica de treballar per la qualitat. Jo estaria d'acord amb vostè; la política industrial..., estaria d'acord, també, amb vostè, senyor Nadal. M'he deixat el de les dones, específicament, no per desconeixement, perquè sí que és cert que el problema de les dones és genèric, és molt més ample, no tenia possibilitats de tractar-ho aquí; en canvi, el jovent és un col·lectiu molt concret, amb una situació molt específica.

Queda pendent el tema del jovent, queda pendent el tema del jovent: un pla d'ocupació juvenil; queda pendent incrementar les quotes de la Seguretat Social per als contractes temporals; queda pendent que els contractes temporals que es facin en feines que no siguin temporals siguin contractes indefinits... Quan, un treballador, el contracten més de dos cops per a la mateixa feina..., escoltin, allò no és temporal, és indefinit; que sigui indefinit. Queda pendent tot el tema de salut laboral. Hi ha una interpellació que hem presentat el nostre Grup i que esperem que allà li donin satisfacció, que aquí no ho han fet. I amb un compromís molt clar que al Grup de la majoria li demanem un pronunciament específic.

Senyors de Convergència i Unió, estan vostès d'acord o no que a Catalunya les ETT no puguin ser contractades per les administracions públiques?

Senyors de Convergència i Unió, estan vostès d'acord o no que a Catalunya les empreses que no compleixin la Llei de prevenció de riscos laborals no les pugui contractar l'Administració?

Moltes gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyores diputades. Ha sigut un tema important. Amb els nostres vots ens posicionem davant del poble de Catalunya. Gràcies.

6754

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del secretari primer de la Mesa, el diputat senyor Raimon Escudé, es donarà lectura de l'esmena transaccional.

El secretari primer

Moltes gràcies, senyor president. El text que desitja que sigui posat a votació el senyor Novella, amb el benentès que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió no s'oposa a la seva tramitació, diria així: «1. El Parlament de Catalunya manifesta la seva preocupació per la situació d'atur, tot i la tendència a la baixa que s'experimenta en els darrers temps. També és preocupant la precarietat en el treball a causa de l'elevada proporció de contractació temporal, 30%, malgrat que a Catalunya en els darrers dos anys ha baixat quatre punts percentuals, i també pel mal ús, en determinats casos (*remor de veus*), de la contractació temporal...

El president

Guardin silenci, si us plau!

El secretari primer

... i de la contractació a través de les empreses de treball temporal. Aquestes situacions generen baixos nivells salarials i difícils condicions laborals per als treballadors afectats; també l'excessiva rotació en la contractació temporal és perjudicial per a empreses i treballadors.

»2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar negociacions amb el Govern de l'Estat per tal de: a) continuar aplicant mesures d'incentivació a la contractació indefinida; b) reformar la Llei 14/1994, sobre empreses de treball temporal, per tal de: 1) equiparar els salaris dels treballadors cedits amb els de les empreses usuàries; 2) reforçar el dret de la representació i defensa dels treballadors de les ETT per part de la representació sindical de les empreses usuàries.» Aleshores, torna a la numeració inicial.

«3. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a: a) efectuar les dotacions pressupostàries necessàries per desenvolupar les accions contemplades en el Pacte per a l'ocupació de Catalunya, especialment les mesures destinades a incentivar la creació de llocs de treball mitjançant la reordenació o la reducció del temps de treball; b) planificar, d'acord amb el Govern central, i executar un programa d'inspecció laboral específic sobre el compliment de les disposicions normatives que regulen la contractació temporal, les empreses de treball temporal, així com el compliment dels convenis col·lectius d'empreses de treball temporal, i c) impulsar el diàleg entre els agents socials i l'Administració de la Generalitat per tal de continuar les línies d'incentivació de la contractació indefinida.»

Sembla deduir-se de la numeració que això substitueix totalment...? No? Només aquests punts? (*Pausa.*) Molt bé.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Escudé. Acabat el debat, hem de procedir a la votació de la Moció.

Entenc que s'haurien de celebrar dues votacions: una primera votació sobre l'esmena transaccional –tota sencera– i, separatament, la resta de la Moció, que no ha sigut modificada per l'esmena transaccional. És conforme, senyors portaveus? (*Pausa.*) D'acord; doncs, procedirem així.

Votarem, en primer lloc, l'esmena transaccional.

Iniciem la votació.

Aquesta esmena transaccional ha sigut aprovada per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Procediríem ara a votar la resta de la Moció no modificada per l'esmena transaccional ja votada.

Iniciem la votació.

Aquesta part de la Moció ha sigut refusada per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la legalitat en la política mediambiental

Iniciem ara el trenta-unè i darrer punt de l'ordre del dia d'aquest Ple: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la legalitat en la política mediambiental. Presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, amb la presentació d'aquesta Moció subsegüent a la interpellació, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds continua fent la seva funció, que té encomanada per delegació del poble de Catalunya, que és la de control i impuls de l'acció del Govern. I continuarem aquesta funció de control i impuls d'acció del Govern, i, si cal, denúncia de presumptes activitats delictives de membres del Govern, sempre que el Govern faci, porti a terme, aquestes actituds.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

Per això, no creiem encertades, ni de bon tros, les desqualificacions, en aquest sentit, que el conseller de Medi Ambient va dir en la resposta a aquest diputat en la interpellació. Jo crec que eren desqualificacions, quan va parlar que la nostra interpellació era crítica destructiva, o que era un atac gratuït, o que era demagògica, o que era..., fins i tot, em sembla que va dir «indigna de demòcrates», no? Jo crec que són desqualificacions del conseller, indignes d'un membre del Govern, que, en tot cas, ha de passar comptes, aquí, de les seves actuacions, i, per cert, no en va passar cap; em va

fer més la sensació de patir un histerisme culpabilitzador que res més.

El que estem fent aquí en aquesta cambra –i, també, amb aquesta Moció– és un acte polític, no judicial, i demanem responsabilitats polítiques, no judicials. D'això, ja se n'encarregaran els tribunals. I en què es basa, el nostre Grup, per presentar la interpellació i la moció subsegüent? Ens basem en un document públic, en un document de la Fiscalia General –subratllo això de «públic»–, i ens limitem a presentar i denunciar conductes presumptament delictives d'alts funcionaris del Govern. El conseller deia que estava *sub iudice*, i per això calia respectar les persones que estaven en aquesta situació. Repeteixo que això és un document públic. Nosaltres no jutgem, nosaltres demanem responsabilitats polítiques, que és la nostra funció: la via judicial segueix el seu ritme, segueix el seu camí; la via nostra és la política, i també nosaltres la seguirem, evidentment, fins al final, malgrat –ho repeteixo– l'histerisme d'algun membre del Govern.

I els fets imputats són gravíssims, i el senyor conseller, en aquell moment, no va fer res per desmentir cap de les set causes judicials que es segueixen contra membres del Govern per prevaricació mediambiental; no en va dir res, no va ser capaç de desmentir-ne cap, ni una, d'aquestes gravíssimes acusacions que hi ha contra membres del Govern.

Nosaltres, a més a més, havíem denunciat dues qüestions: una, l'activitat delictiva del Govern en matèria mediambiental, i, l'altra, la presumpta connivència del Govern amb algunes empreses contaminants, a les quals apliquen allò de «mentre paguin, que contaminin», i això és el que intentàvem explicar.

Amb relació a l'activitat delictiva, nosaltres vàrem explicar, o vàrem llegir, senzillament, el document de la Fiscalia General –concretament, de la Fiscalia de Medi Ambient–, que estava parlant de les conductes dels membres del Govern, que es basaven totes en una prevaricació mediambiental, i anàvem explicant tot un seguit d'aspectes que es portaven a terme i que estaven dintre les diligències prèvies que portava a terme la Fiscalia de Medi Ambient. I totes aquestes –ho repeteixo– eren suficientment, són suficientment greus perquè hi hagués aquí una actuació molt més responsable, molt més política, del conseller i del Govern, que no pas la que va fer en la seva intervenció. Esperem que potser avui hi hagi una intervenció molt més concreta, i que sàpiguen, o siguin conscients, de reconèixer la seva culpabilitat i reconèixer la situació de presumptes delinqüents que hi ha en alguns membres del Govern, i sobretot amb l'actitud del Govern en els temes mediambientals, no?

A més a més, s'ha explicat –i s'ha explicat, precisament, en boca, també, del fiscal de Medi Ambient–, que, sovint, quan s'havia denunciat alguna empresa, es trobaven que aquella empresa tenia pagat el cànon d'abocament de residus, que l'estava pagant i que tenia els rebuts de pagament, malgrat no tenir permís d'aquest abocament, mostrant aquí una clara connivència i un clar presumpte delictiu per part del Govern.

Amb relació a la presumpta connivència, és que es denuncien –dèiem nosaltres– pocs casos: entitats, ciutadans, partits polítics, augmenten les seves denúncies, i el Govern, en canvi, les disminueix. No és el mateix fer sancions, o aplicar sancions, que arribar fins i tot a la denúncia –parlo de denúncies a la Fiscalia, ho repeteixo; no de sancions; de sancions, ja n'hem parlat en altres ocasions. I, evidentment, hi havia també..., en algun moment li hem fet algunes preguntes sobre la Junta de Sanejament i el seu nivell de cobrament de les sancions que aportava, i que, evidentment, també eren bastant minses.

I, si vol, donarem alguns exemples que ja no estan *sub iudice*... Bé, alguns encara hi estan, com és el cas Puigneró, que ja vaig explicar l'altre dia que era un exemple sobre el qual nosaltres no és que exigim que hi hagi un control estricte, que hi hagi sanció darrere sanció, que hi hagi denúncia darrere denúncia; hi ha d'haver, també, actituds o activitats preventives per evitar aquests delictes. No hi eren, en aquest cas. Encara ara torna a estar aquest senyor condemnat, té un judici... Bé, torna a estar condemnat; no: s'ha obert un judici oral per fets del 94 i 95, de l'any 94 i de l'any 95, que es basen –i llegeixo l'«auto» de la Fiscalia– en «captacions il·legals d'aigües públiques des del 75 sense permís de la Junta d'Aigües» –no sabia la Junta d'Aigües que s'estaven fent captacions il·legals?–, «cap permís per abocar aigües residuals, no depuració biològica, incompliment reiterat dels plans de descontaminació gradual, de construcció d'una depuradora biològica, que posaven en perill, fins i tot, aquestes actuacions, la salut dels ciutadans.»

Què feia el Govern? Sancions. Cent mil, un milió, dos milions... El va denunciar judicialment, el Govern, el senyor Puigneró, sent conscient d'aquestes actituds? No. Això, sí: el va intentar excarcarar ràpidament per tal que no patís a la presó quan va ser condemnat. Ho dic perquè ens deien que el Govern feia moltes activitats preventives i que no calia anar al darrere dels ciutadans, etcètera, etcètera. El conseller ens deia si no creia en la responsabilitat dels ciutadans... I tant, en tota! I es demostra perquè augmenta, amb les denúncies que jo explicava i amb una sensibilitat mediambiental molt més important per part de tots els ciutadans de Catalunya. Però en el que no crec és en la responsabilitat –o no hi creiem– del Govern, i als fets que jo acabo d'explicar i a altres que en la memòria del fiscal també sortien, doncs, em remeto.

Deien que prefereixen la prevenció. Nosaltres també. Però li explicava que això tampoc ho fan. Vaig explicar en la interpellació tot el tema dels purins, no?, que hi ha una sanció del Parlament Europeu a Espanya per la contaminació de les aigües subterrànies. Vaig explicar aquella contaminació..., no de cinc –em varen corregir–, sinó de quinze pobles d'Osona. Això és prevenció? Cap tipus de prevenció hi ha hagut en aquests moments, perquè el procés continua.

I, fins i tot, quant a la informació, vostès també amaguen informació als mitjans, incomplint la normativa de la Llei 95, la directiva europea del dret a la informació ambiental, com tampoc negava la informació sobre l'abocament accidental de purins de la granja dels

6756

Puigneró –altra vegada, el senyor...; aquesta vegada, contaminant de diferent manera.

Per això, presentàvem nosaltres aquesta Moció, en què reprovem l'actitud negligent del Govern de la Generalitat pel que fa a la situació d'alguns alts funcionaris –i estan en un document públic– del Departament de Medi Ambient com a implicats en presumptes delictes de prevaricació ambiental –segons, ho repeteixo, les actuacions de la Fiscalia de Medi Ambient. Això ho diu la Fiscalia de Medi Ambient.

Estic segur que, per com és de gravíssim el cas, tindrem el suport de tots els membres de la cambra. Estic convençut que fins i tot tindrem el suport del Partit Popular, sobretot quan el senyor Fabregat va fer una intervenció, ja fa uns quants dies, denunciant tota aquesta situació i utilitzant la mateixa documentació, que és la memòria del fiscal...

El vicepresident primer

Hauria d'anar acabant, senyor diputat.

El Sr. Boada i Masoliver

Acabo de seguida..., i això, en tot cas, mostraria una coherència del Grup, en aquest sentit, sobre l'actitud crítica, molt crítica, que compartíem en aquell moment, i nosaltres, ara, els ho facilitem, amb una moció que s'adiu molt més a l'actitud crítica que el Partit Popular tenia en aquells moments.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor diputat. El senyor Fabregat, per què demana la paraula?

El Sr. Fabregat i Vidal

Sí, senyor president. Mig minut, per al·lusions.

El vicepresident primer

No, és que ha estat al·ludit. Té tres minuts.

El Sr. Fabregat i Vidal

No...

El vicepresident primer

Segons el Reglament.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. No utilitzaré els tres minuts. Solament dir al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds que nosaltres vam fer una interpellació, vam fer la seva moció subsegüent; que aquella moció va ser aprovada, i, en tot cas, demanaríem al Grup d'Iniciativa que deixés la llibertat al Grup Popular per poder opinar i per poder votar el que cregui més oportú, i ja li avanço que, des del Grup Popular, el que no fem normalment és entrar dins de les disquisicions que fa des del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds quant a la política mediambiental i algunes de les

seves aplicacions que ells creuen oportunes. En tot cas, senyor president, sí que manifestem que creiem que nosaltres ja vam fer la interpellació, vam fer la moció i que aquesta interpellació i aquesta moció són molt diferents del que en el seu dia va fer el Grup Popular.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies. Anava a dir, abans de la sol·licitud del senyor Fabregat, que el Grup Socialista ha presentat una esmena. Per defensar-la, té la paraula la senyora Montserrat Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, a més de presentar l'esmena que el nostre Grup ha fet al redactat de la proposta de Moció subsegüent a la interpellació efectuada en el darrer ple, en l'anterior ple a aquest, aprofitarem, evidentment, per posicionar-nos sobre un tema certament de molt d'interès, quan es tracta de política mediambiental, o d'aplicació de polítiques mediambientals a Catalunya.

Voldríem començar fent una reflexió –serena i tranquil·la, evidentment, però seriosa– sobre que aquest país, Catalunya, té, certament, un bon cos legislatiu, o ha creat en aquests darrers anys un cos legislatiu, un paquet legislatiu, que jo crec que és molt interessant i important, mèrit del conjunt d'aquesta cambra, perquè en la majoria dels casos, tant sigui en matèria de sanejament –i, per tant, d'abocaments a les lleres públiques–, tant sigui en matèria de residus, d'espais naturals, de protecció del medi atmosfèric, doncs, han estat iniciatives legislatives que s'han tramitat amb voluntat de consens i que han adquirit o que han aconseguit en el conjunt d'aquesta cambra consensos molt i molt amplis.

Per tant, tenim un bon paquet legislatiu, un bon cos legislatiu, i, per altra banda, en aquest cos legislatiu, crec que també s'ha estat suficientment prudent d'analitzar d'on veníem: d'una situació en la qual el medi ambient era ignorat, una situació en la qual el desenvolupament es feia a qualsevol preu, pel guany desafortat i fàcil i immediat, i, per tant, realment, l'urbanisme practicat en una altra època i la implantació d'activitats industrials o d'activitats de tota mena en el país havia portat a una situació certament molt allunyada del que aquestes lleis, del que aquestes noves normes volien i desitjaven per a Catalunya.

Per tant, en totes elles apareixen sistemes d'adaptació gradual, ja siguin sistemes de descontaminació gradual, ja siguin sistemes de correcció d'activitats implantades amb anterioritat a l'aplicació d'aquestes normes; de suficient gradualitat perquè no es plantegi allò de dir: «Bé, és que d'un dia per l'altre s'ha de tancar una activitat perquè no compleix els requisits».

Dic tot això com a antecedent de dir: «Quan es critica, aleshores, l'acció efectuada pel Govern no es fa ignorant quina és la història, quin és el treball que s'ha fet en el conjunt d'aquesta cambra, quina és la responsabilitat que li pertoca aleshores al Govern, a l'hora

d'aplicar aquestes normes jurídiques, aquestes normes legislatives de les quals ens hem dotat». Normes que estableixen –i nosaltres hi estem d'acord i aquest és un principi, certament, acceptat en el conjunt de països desenvolupats, molt especialment a Europa– el principi de coresponsabilitat i, per tant, en un intent de coresponsabilitzar els sectors privats en aquesta salvaguarda, en aquesta preservació, en aquesta recuperació del medi ambient, del medi del nostre país, de Catalunya.

I jo coincideixo amb una frase que va dir el conseller en el moment de la Interpellació i que em sembla interessant, que és: «No per més sancions s'efectua millor gestió; per tant, es governa millor». En això, ja hi estariem d'acord. Però és que he volgut fer tot aquest preàmbul per explicar-los que, precisament, s'ha tingut cura, en el marc legislatiu, d'establir tots aquells sistemes d'adaptació gradual que permetessin no haver d'anar a base de sancions a les empreses. Però, quan s'incompleix la voluntat explícita d'allò que estableixen les noves normes legals, quan no s'adeqüen als plans graduals que s'estableixen, quan el principi de coresponsabilitat no es fa, segurament, aleshores no hi ha més remei, segurament el principi d'equanimitat, la grandesa de l'Administració a l'hora de ser justos, ha d'establir, necessàriament, que la millor justícia possible és la de penalitzar aquell que no està fent tot el possible per adaptar-s'hi, per premiar, afavorir, aplaudir aquells que sí que han fet tot el possible per adaptar-s'hi.

Bé, doncs, és en l'anàlisi del que es fa en el Departament de Medi Ambient durant aquests anys, a l'hora d'aplicar aquestes lleis, que aquest informe que ha emès la Fiscalia General per a Afers Mediambientals hauria de tenir molt preocupat el Grup que sustenta el Govern en aquests moments; per tant, hauria de tenir molt preocupat Convergència i Unió, perquè el contingut de l'informe que efectua la Fiscalia que treballa aquests temes específics de Medi Ambient és un contingut, certament, difícil de pair i crec, com ja els he dit en altres ocasions, que no es tracta tant de fer acusacions vehements contra el Govern, sinó de dir: «Escolti'm, és que el funcionament correcte de l'Administració ambiental a Catalunya és una cosa que ens convé a tots, perquè, aquests textos legislatius, els hem aprovats tots, si volem que s'apliquin correctament».

Doncs, bé, si llegeixen frases textuais d'aquest informe, s'afirma –i no ho afirmem el Grup Socialista– que es fan accions que consenteixen el funcionament il·legal, sense preceptives autoritzacions administratives; que s'incompleix el deure legal de denunciar les activitats davant l'autoritat judicial, quan, realment, aquestes activitats configuren, a judici de la Fiscalia, un delicte ecològic; que se silencien activitats delictives des del punt de vista mediambiental; que no es fa arribar a l'autoritat judicial o bé que s'amaguen denúncies formulades pels serveis d'inspecció i de les juntes de sanejament o de residus –o bé fetes per particulars o per entitats públiques–; que s'arxiven denúncies sense motivació; que s'amaguen –i, per tant, que no se'n fa entrega, fins i tot quan el ministeri fiscal així ho sol·licita– les actes d'inspeccions i actuacions de les citades

administracions –i que, en moltes ocasions, les esmentades actuacions no s'han conegut a través dels imputats, curiosament, o sigui que no s'han conegut a través de l'Administració, sinó que han estat els mateixos imputats qui, a l'hora de presentar l'expedient, respecte a aquell afer, han aportat actes d'inspecció de la Generalitat que la Generalitat no havia aportat.

Per tant, certament, els hem de dir que no és que el Grup Socialista tingui ganes de carregar les tintes sobre res; és que ens sembla que estem malmament una cosa molt important que havíem aconseguit a Catalunya, que era, en aquest consens en matèria d'objectius ambientals, aconseguir aquesta articulació d'un bon cos legislatiu que el Govern ve obligat a aplicar i que informes com el de la Fiscalia ens fan, certament, posar-nos una mica la pell de gallina, en el sentit de dir: «Home, si l'única cosa que s'ha de fer és aplicar correctament els plans progressius i no pas amagar el cap sota l'ala, i no pas amagar la brutícia sota la catifa...».

I aquesta és la nostra extraordinària preocupació, en llegir l'informe de la Fiscalia, que els volem traslladar i els volem dir: Escoltin, no ens tornin a repetir que han estat el primer govern autonòmic que ha creat un departament de medi ambient. No ens tornin a dir que són vostès exemple de bona acció mediambiental. Preocupin-se vostès perquè aquest tipus d'informes, procedents del món de la judicatura, no es puguin tornar a produir; preocupin-se vostès que, certament, el fiscal no demani imputar delictes gravíssims a persones que han tingut responsabilitats enfront de les juntes que s'han creat per gestionar i fer possible aquesta aplicació en matèria de sanejaments, abocaments..., en matèria de residus o en matèria de control d'emissions a l'atmosfera, etcètera. Perquè, si no, estarem posant en dubte la validesa d'allò que s'ha acordat per voluntat de tots i, sobretot –els ho estic dient amb el millor to que puc–, estarem posant en dubte molt seriosament si compleix l'Administració ambiental catalana –i, per tant, el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya– aquest principi d'equanimitat, de no discrecionalitat en la seva actuació, de rigor, d'igualtat i de justícia envers el compliment de les lleis i, com els deia, fonamentalment, perquè les sancions o els expedients oberts a aquells que no compleixen –i la seva correcta tramitació– és la millor forma d'aplaudir i d'ajudar aquells que sí que estan fent l'esforç de complir en matèria ambiental.

És per això que nosaltres creiem que el tema és greu, però no coincidim amb el redactat que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Ja han vist vostès que hem presentat una esmena que ve a redactar-lo de manera diferent i que, en aquests darrers segons de la meua intervenció, els passo a donar lectura, que diria: «El Parlament reprova l'actuació». Ens sembla que, certament, és una actuació reprovable i que es mereix una autocrítica per part del Departament –no pas les afirmacions així, fàcils d'electoralisme, que va fer el conseller en aquesta tribuna. Per tant, reprova l'actuació del Departament de Medi Ambient pel que fa referència a la manca de control i de fiscalització del compliment de la normativa ambiental en el sector industrial.

6758

Aquesta seria la nostra proposta d'esmena, que ara presentem a la seva consideració i debat.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Tura. El Grup Mixt desitja intervenir per fixar la seva posició?

Té la paraula la senyora Olivares.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Per als Verds, el medi ambient és el lloc i la font de recursos que ens permet, als éssers vius, de viure. En aquest medi desenvolupem persones i activitats mitjançant la utilització dels recursos. Seguim la clàssica estratègia de pensar globalment i d'actuar localment, observant indicis de la insostenibilitat actual, del canvi climàtic, del forat de la capa d'ozó, de la contaminació d'aqüífers i rius, etcètera, que provoquen, precisament, la creixent conscienciació mediambiental. Com que la consciència és lenta, cal ajudar-la mitjançant l'educació i la difusió de programes, però, evidentment, exercint, també, el control d'aquelles activitats que malmetin el medi ambient –que recordem que és de tothom. A la fi, podria acabar passant que qui contamina paga, però qui pot pagar –ja ho sabem– contamina més.

Els Verds –abans, dins la coalició d'Iniciativa - Els Verds; ara ja en nom propi– pensem que el Departament de Medi Ambient ha de reforçar les dues línies d'actuació –la conscienciació i el control–, si és que, de veritat, vol fer una política efectiva per tal de preservar el medi ambient.

Nosaltres treballem conjuntament amb els col·lectius de base en la denúncia de les irregularitats –que molts cops no són detectades amb la celeritat que es requereix pels tècnics del Departament– i emetem denúncies pròpies quan així ho considerem convenient.

Tot i que compartim amb Iniciativa per Catalunya la preocupació per les irregularitats detectades per la Fiscalia de medi ambient, no podem recolzar la Moció presentada pel diputat d'Iniciativa, i no la recolzem perquè considerem que és inoportuna en el temps. Discrepem en la forma, no pas en el fons. Els Verds pensem que la Moció podria interpretar-se com una ingerència en un procés judicial –tot i que el diputat senyor Boada ha recalcat que això no era, però es deriva del seu contingut–, tot i que creiem que hi ha suficients indicis de laxitud dels representants del Departament de Medi Ambient en el compliment de la seva activitat fiscalitzadora, però Els Verds pensem que aquesta mateixa reprovació guanyaria amb efectivitat, un cop el jutge hagi determinat el cas totalment.

Lamentem sobre manera que la precipitació del diputat d'Iniciativa en la presentació d'aquesta Moció –un tema tan seriós com prendre's el medi ambient com una qüestió poc important– pugui provocar l'efecte contrari al desitjat. Els Verds defensem i continuem defensant la preservació del medi ambient per tal de garantir la sostenibilitat del planeta Terra i creiem que totes les acusacions s'han de dur a terme amb el màxim de

rigorositat possible per tal que no es percebi el tema com una trivialitat o una excusa més per tornar a reprovar alguna conselleria.

Acabaríem per reprovar una presumpció, quan, amb un treball més rigorós, haguéssim arribat a constatar una ineficàcia del Departament. Ens abstindrem, doncs, en el punt de la Moció, excepte si el diputat acceptés l'esmena que presenta el Grup Socialista, amb la qual sí que estem d'acord completament.

Gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies. El senyor Tugues vol consumir la resta del temps? Té la paraula.

El Sr. Tugues i Boliart

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Perdó. Per què em demana la paraula?

El Sr. Boada i Masoliver

Per al·lusions, en tot cas, i perquè ha citat Iniciativa per Catalunya i aquest diputat, de la mateixa manera que abans...

El vicepresident primer

No és de la mateixa manera, però, vaja, perquè vegi que no tinc, diguem-ne...

El Sr. Boada i Masoliver

No és de la mateixa manera?

El vicepresident primer

No, no. No ho és en absolut. Però, vaja..., al meu criteri, vaja, però faci, faci; digui...

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. La senyora Olivares feia esment que hi havia una precipitació i, en tot cas, que això anava en contra del medi ambient –l'actitud que havia tingut Iniciativa per Catalunya - Els Verds. La senyora diputada hauria de saber –o, almenys, abans, sí que ho sabia– que s'ha basat en memòries de la Fiscalia de Medi Ambient de dos anys enrere –o de l'any passat i de fa dos anys–, que són les que han permès nodrir la nostra intervenció i que, a més a més, unes causes judicials remeses des de la Fiscalia de Medi Ambient amb tot un seguit d'arguments..., que ens estranya –sobretot, venint d'un partit que es diuen Els Verds– que no es doni suport a aquesta proposta o que no es tinguin en compte els criteris que nosaltres pensàvem molt ben fonamentats.

El vicepresident primer

Molt bé, moltes gràcies. Senyor Tugues, té la paraula.

El Sr. Tugues i Boliart

Moltes gràcies, senyor president. Amb la Moció que ens presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya, hom té la sensació que el Ple d'aquesta cambra ha de dictar sentència. De fet, durant la substanciació de la interpellació i el debat entre el senyor Boada i el conseller de Medi Ambient, ja teníem la sensació d'assistir a una sala d'audiència penal en què les diferents parts oposaven els seus punts de vista que, com és natural, no eren coincidents ni tan sols quan es referien, suposadament, a les mateixes fonts, a les fonts de la Fiscalia. I, probablement, com passa en molts judicis, ambdues parts tenen part de raó.

És cert, com defensava el conseller, que la gestió del medi no es pot sostenir només amb una actuació repressiva, sinó que s'ha de basar en una visió global i integradora, en la qual la prevenció sigui un factor essencial, sancionant d'acord amb les previsions administratives quan hi ha hagut un incompliment de la llei i s'ha pertorbat el medi, i només en darrera instància s'ha d'acudir a la denúncia penal que, com en altres àmbits de la vida, només ha d'actuar com a última ràtio i per a actuacions greus i delictives. També és cert, però, que en alguns casos que ha tingut una projecció pública l'actuació de la Conselleria ha pecat d'una excessiva tebiesa i que no sempre s'ha actuat considerant que la contundència en la defensa de la legalitat en la presentació de denúncies penals pot produir –de fet, el produeix– un efecte dissuasiu que segur que tenen molt en compte els delinqüents mediambientals en potència, que, probablement, en alguna ocasió, es plantegen si no els surt més a compte pagar una sanció que fer les reformes o fer les actuacions necessàries per evitar la contaminació.

Des d'aquesta posició eclèctica en la qual ens instal·lem, intentant entendre les argumentacions dels uns i els altres i, d'altra banda valorant positivament l'avenç de la conscienciació col·lectiva en la preservació del medi –avenç imputable a diferents paràmetres entre els quals no és gens menyspreable el derivat de l'actuació d'algunes organitzacions ecologistes–, des d'aquesta posició, deia, ens resulta incòmode reprovar per negligent l'actuació del conjunt del Govern. En altres ocasions hem reprovat actuacions del Govern i fins i tot la d'algun conseller concret, i hem tingut ocasió de comprovar l'esterilitat d'aquestes propostes que tenen la virtut de centrar l'atenció dels mitjans de comunicació –i, per tant, dels ciutadans–, i deixen en un segon terme aquelles altres, molt més efectives, que pretenen superar la situació que dona lloc a la petició de reprovació.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Estic pensant, per exemple, en les propostes de resolució derivades dels debats d'agricultura o sobre els incendis, que van ser tapades, arraconades totes les que feien referència a la reprovació del conseller. En aquest cas, el que se'ns demana és la reprovació de tot el Govern per l'actuació d'alts funcionaris implicats –diu la Moció– en presumptes delictes de prevaricació mediambiental. Realment, la proposta és clara, concreta i contundent. Excessivament contundent per al nostre

gust, si tenim en compte que no hi ha resolució judicial que resolgui aquestes qüestions, segons la versió o la previsió del Grup d'Iniciativa, i que, eventualment, la previsió s'hauria de concretar en els responsables directes.

Per tant, des del Partit per la Independència no podem donar suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. Portabella i Calvete

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de fet, nosaltres utilitzarem una argumentació bastant similar a la que han utilitzat Els Verds per boca de la seva diputada Maria Olivares, i el cert és que no hem entès per re la intervenció posterior del diputat que presenta aquesta Moció, el diputat Joan Boada, en la qual feia referència a una memòria de la Fiscalia de Medi Ambient, que imagino que sap que no pretén pensar que no ens hem llegit.

El que passa és que, és clar, darrere d'això, hi ha una reprovació. I hi ha una reprovació que, al nostre entendre, tal com han dit Els Verds, està fora de temps. I hi ha una reprovació en una moció amb una tendència maximalista que és bastant pròpia del diputat que la presenta. És a dir, de sobte, el Parlament de Catalunya reprova l'actuació negligent del Govern de la Generalitat com aquell qui re. Home, nosaltres sempre hem dit que les reprovacions són eines importants per mostrar la disconformitat amb el Govern i que les hem d'utilitzar. Però les hem d'utilitzar en l'últim recurs, per una banda, i, per altra banda, sóc molt més partidari que s'utilitzin en funció dels mateixos partits.

És a dir, si vostès no hi estan d'acord, em sembla molt bé que presentin una proposta de reprovació. Nosaltres, quan pensem igual que vostès, farem el mateix. Perquè les reprovacions no es poden anar utilitzant com aquell qui res, dir: «Avui reprovarem aquest, demà reprovarem els altres». Nosaltres també hem entrat reprovacions de consellers. Hi hem entrat, dins d'aquesta legislatura, en tres o quatre ocasions, perquè ens semblava que la situació havia arribat al límit. I aquí tenim una situació en la qual nosaltres creiem que el que s'està produint és una dilució de la política ambiental, tant del Govern de la Generalitat com del Departament de Medi Ambient, que és molt preocupant.

Les polítiques ambientals que s'estan generant des del Govern de la Generalitat cada vegada tenen menor importància a nivell qualitatiu i a nivell quantitatiu –i ens preocupa molt. I així ho farem constar en el debat de pressupostos, com cada any hem fet constar. Però és que cada vegada més ens trobem amb una política més *light* a nivell de Medi Ambient. Però, és clar, quin és el nostre objectiu? El nostre objectiu és com es millora la política ambiental. I el nostre objectiu és com s'avança. I el nostre objectiu és com es van modificant els errors que es produeixen. Quin és l'objectiu de la reprov-

vació? L'objectiu de la reprovació és «tots vostès castigats» i «no passa res a nivell de polítiques». Nosaltres defensarem el sentit contrari: serem clars, contundents i contraris a les polítiques ambientals que s'estan endegant –sobretot, darrerament– per part del Govern de la Generalitat, i deixarem les reprovacions per quan tinguin una traducció pràctica més gran de la que tenen ara.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, el diputat senyor Antoni Aige.

El Sr. Aige i Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció que ens ocupa se substancia fent referència a l'actuació del Govern de la Generalitat en relació amb una determinada situació en el Departament de Medi Ambient relacionada, també, amb la Fiscalia. Una moció, si em permeten, que diré que està plantejada amb moltes arestes. El Partit Socialista de Catalunya presenta una esmena amb un text que perfila d'altra forma aquesta Moció i, per tant, diria que arrodoneix totes aquestes enquestes. Tot i això, el fons de la qüestió continua essent el mateix.

Aquesta Moció, si té res de positiu, en definitiva, és que expressa la preocupació per part de tothom sobre els temes mediambientals. I això és lògic perquè en els temes mediambientals ens estem jugant el futur, però, a aquesta preocupació, és preferible donar-li suport amb una legislació ben desenvolupada, coneguda i, a més, entesa per tothom de forma que sigui fàcilment assequible per als qui l'han de complir.

Dic això, en definitiva, perquè, com vostès saben, la legislació que fa referència al medi ambient és molt àmplia. És una legislació –aquí ja s'ha discutit alguna vegada– que fa referència a molts departaments de la Generalitat i, per altra banda, també, consta que hi ha la legislació que es desprèn de l'Administració de l'Estat i, a més, s'hi han d'afegir les directrius de caire europeu. Per tant, cal desenvolupar una normativa basada precisament en una claredat i en una senzillesa que només s'aconsegueix a còpia de treballar la normativa, estudiar-la i consensuar-la. És la manera que el seu compliment sigui més efectiu.

Bé, en definitiva, aquesta Moció, com deia abans, comporta la preocupació pel medi natural, però hi ha una altra qüestió, que és que també ens ha de comportar a tots nosaltres la preocupació pel teixit empresarial. És a dir, s'ha de fer una legislació perquè es compleixi, però també s'ha de fer una legislació a l'abast i comprensible i que sigui fàcilment practicable també per l'administrat. I això ho dic sense excusar lo compliment de la normativa.

Bé. Voldria portar aquest discurs cap a un camí més positiu i jo crec que treballar en sentit positiu és efectuar actuacions raonables i positives. I, en aquest sentit, jo voldria citar, a tall d'exemple, els plans de descontaminació gradual, que comporten d'una forma

o d'una altra un cert acord emmarcat en la legislació, per la qual l'empresari acorda amb l'Administració la «posada al dia» –entre cometes– de la seva empresa en matèria mediambiental de forma gradual, però també ho ha de fer en un temps acotat. I té la contrapartida que l'Administració li presta unes ajudes i impulsa, precisament, aquesta millora amb l'empresa. Aquests plans, s'ha demostrat que són eficaços i, per tant, és una manera òbvia de veure que, actuant d'una manera raonable, i no, a vegades, a cop de sanció o de fiscalia, se pot fer una política de cura del medi ambient més eficient i més eficaç.

Bé, hi ha una altra qüestió. Voldria comentar la qüestió que s'ha portat amb referència que potser..., és quan feia referència a les arestes; pensava, precisament, en aquesta qüestió, i era amb les actuacions delictives que aquí s'han posat sobre la taula per part d'uns funcionaris. Bé, en primer lloc, jo tinc entès que aquestes actuacions delictives estan *sub iudice*. No m'ha semblat correcte portar aquí uns noms. S'hi podria fer referència, però encara que es llegís un text de la Fiscalia, crec que no és la feina aquí, al Parlament, de portar noms i fer una denúncia. Si s'ha de fer una denúncia, per a això ja hi ha els camins especials i, per tant, no crec que sigui del tot elegant, francament.

I, més, tenint en compte que, en definitiva, amb un funcionari la via idònia per demanar-li explicacions és precisament la via administrativa que s'acaba amb un expedient sancionador, si és necessari. Nosaltres, de totes formes, apostem per una política de prevenció; apostem per una política d'actuacions, com abans he citat, dels plans de descontaminació gradual, per exemple, i preferim deixar les sancions o la Fiscalia per si, en últim terme, fos necessari aplicar-la.

Nosaltres, per tant, en conseqüència amb tot el que dic, votarem en contra de la Moció presentada.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, llegiré cinc o sis frases literals del senyor Boada, en la seva intervenció no d'avui –algunes, probablement, les ha repetit avui–, sinó de l'altre dia, que m'he estat subratllant, del *Diari de Sessions*.

Primera: «El Govern protegeix els poderosos». Segona: «Vostès estan» –referint-se al Govern– «obstaculitzant la feina judicial». Tercera: «Tinc vergonya, tenim vergonya de ser administrats per presumptes prevaricadors mediambientals». Quarta: «El Govern diu que, mentre paguin, es pot contaminar». Cinquena: «No està capacitat, aquest Govern, per als reptes del segle XXI». Sisena: «Hem de treure el Govern pel bé de Catalunya».

Després d'això, encara té la santa barra –i perdoni l'expressió– d'acusar el conseller d'histerisme? Són frases seves. Aquí, no sé qui està histèric, senyor Boada. Em sembla que hauríem de posar les coses al seu lloc. Al-

gunes d'elles, les ha repetides, i, les altres, les pot trobar al *Diari de Sessions*. Em sembla que queda prou evidenciat.

La política mediambiental del Govern –i és la part essencial que tenia del meu discurs, però la hi estalviaré– té una gradació molt clara. En primer lloc, prevenció. En segon lloc, aplicació de mesures correctores. En tercer lloc, mecanismes sancionadors, i, en quarta instància, justícia a través de la Fiscalia i dels tribunals.

La senyora Montserrat Tura, amb la qual discreparei també en algunes coses, li ha dit una cosa importantíssima. Diu: «Miri, fins ara, hem fet un marc legal potent i, li agradi o no sentir-ho –i és la primera comunitat autònoma i anem per endavant en marc legal–, l'hem fet, també, gràcies a vostè i al consens amb vostès».

Vostè, fent aquestes insinuacions i aquestes afirmacions, el que està trencant és una cosa molt important, em sembla. És molt fàcil agafar-se la Memòria de la Fiscalia –que és això, Memòria de la Fiscalia, no sentència judicial– i venir aquí a fer aquest tipus d'afirmacions i escriure aquest tipus de mocions, que és molt lliure de fer-les, però li recordo el que ha dit tota la resta de grups que m'han precedit en l'ús de la paraula. Li recomano que accepti l'esmena socialista, que ja li avanço que li votarem en contra; si no, es queda literalment sol, eh? Els socialistes la hi esmenen, els Verds li estiren les orelles i diuen: «Escolti, esperem les sentències judicials». El grup del PI li diu tres quartes parts del mateix, Esquerra Republicana fa un discurs del qual puc compartir una part importantíssima, i el Grup Popular li diu el mateix. Escolti, està sol amb aquestes afirmacions. No sé qui és aquí el qui està histèric i preocupat, i no sé per què. Nosaltres també, evidentment, som del parer de dir: «Escolti, això està *sub iudice*; esperem que surtin les sentències i després ja decidirem».

Però, en qualsevol cas, la política del Departament és aquesta: marc legal; ajudar les empreses per la via dels PDG, com deia el ponent del Grup Popular; si cal, sancions... I, si vol, les hi dicto –ja les hi va dir el conseller–: 1997, 13.092 expedients... Si hem de valorar la política mediambiental per números i per expedients i per fiscalia, no anem bé, en aquest país.

No podria ser, demano, després de fer el marc legal, després d'implementar els PDG, després de fer campanyes de sensibilització –que, dit sigui de pas, quan les proposa el Grup Popular vostè ens hi voten en contra, o s'hi abstenen–, no seria lògic, potser, també, pensar que, si hi ha menys denúncies a Fiscalia és perquè, potser, aquesta política ha funcionat, o funciona? No li sembla raonable? Vejam, jo, en tot cas, reprovaria el Govern de dir: «Escolti, després de fer les grans lleis, després de posar en marxa els PDG, després d'obrir expedients a tots aquests empresaris que no estan dintre de la legalitat, després de tot això, encara estem amb el mateix nombre de denúncies que fa tres anys. Home, alguna cosa falla.» No podria ser, no li ha passat pel cap que, potser, precisament, es redueixen les denúncies perquè la política mediambiental del Govern funciona?

Home, em sembla, sincerament, i li ho han dit... –amb més elegància, probablement, de la que ho puc dir jo, però perdoni la indignació que tinc en aquest moment–, li ho han dit tots els grups d'aquesta cambra: vostè, amb això, sobretot, fa un flac favor al consens que hem tingut en aquest país en política mediambiental. I, la prova, la hi han donat tots els que han parlat davant meu. Vostè, si no accepta l'esmena socialista, es queda literalment sol. Per tant, accepti'm el consell, accepti aquesta esmena i, almenys, arregarà alguns altres vots.

Nosaltres discrepem, també, de l'esmena socialista, per les raons que he expressat. Perquè, primera, el tema està *sub iudice* i, per tant, no podem anar condemnant aquí gent a tort i a dret: esperem que surtin els resultats. En qualsevol cas, si hem de corregir, ja corregirem algunes actituds, però la política mediambiental és molt més que els set funcionaris que estan en un procés judicial.

Miri: vostè ha dit una frase que a mi, i a molta gent –n'estic segur–, fins i tot d'aquesta cambra, d'altres grups parlamentaris, ens dol, i li voldria retreure. Vostè, en l'anterior intervenció, va dir que «vostès tenen uns funcionaris que tenen llacunes que s'haurien de fer mirar»; miri: després de totes aquestes frases que he sentit –i, probablement, del que em dirà després de la meua intervenció–, el que s'ha de fer mirar alguna cosa, perquè està literalment sol, potser, és vostè, senyor Boada.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre l'esmena, té la paraula el diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Si em permet, a part de l'esmena –sí que hi ha hagut unes al·lusions molt directes a aquest diputat i al Grup que representa–, em permetrà que pugui expressar-me en aquest sentit...

El president

Endavant.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies. Amb relació a l'esmena, nosaltres creiem que l'esmena del Partit Socialista està molt relacionada amb la que presentàvem nosaltres, en el sentit que, si el nostre Grup estava parlant de la reprova de l'actuació negligència del Govern de la Generalitat, immediatament ho acotàvem per una situació concreta, no? I, pel que feia a alguns funcionaris del Departament de Medi Ambient, com a implicats en *presumptes* –nosaltres sempre hem utilitzat la paraula «presumptes»– delictes de prevaricació ambiental i –i em sembla que era molt important– segons les actuacions de la Fiscalia de Medi Ambient, on s'expressava clarament que es basaven en documents públics, no? Per això, la proposta dels socialistes s'acosta molt a la que fèiem nosaltres, i hem proposat una transacció, que posteriorment donarà a la

6762

Mesa, que va en el sentit de la reprovació –evidentment, com no podia ser d'una altra manera– de l'actuació del Departament de Medi Ambient pel que fa referència a la manca de control i fiscalització del compliment de la normativa ambiental, afegint-hi el que, veritablement, es mostra des de la Fiscalia: consentint-ne vulneracions i obstaculitzant, a criteri de la Fiscalia, les investigacions judicials. Aquí també surt «a criteri de la Fiscalia», que és un element que nosaltres també plantejàvem.

El senyor Espadaler estava parlant, doncs, que ja es feien lleis i que s'havien fet des del consens, aquestes lleis. Precisament, qui ha trencat aquest consens és el Govern, incomplint reiteradament les pròpies lleis que s'havien aprovat en aquest Parlament. I –ho repeteixo– quan la nostra actuació es basa essencialment en documents de la memòria de la Fiscalia de Medi Ambient, i en citacions literals de la memòria de la Fiscalia de Medi Ambient; també, quan fa referència als funcionaris. Ho diu la Fiscalia de Medi Ambient: aquestes llacunes a la memòria d'alguns funcionaris a l'hora de declarar algunes denúncies. En fa referència la Fiscalia.

Ens remetem nosaltres a la que és la nostra funció, i ho continuem fent –i acabo, senyor president–: la de control del Govern. Si alguns hi renunciem, en ares de generalitats, allà ells, però el nostre Grup –i, en aquest cas, amb qui hem transaccionat–, creiem que la nostra funció és un control polític del Govern, de les actuacions que pugui fer –i ho continuarem fent. I, si ens quedem sols, potser és una demostració clara de qui som nosaltres, què representem i a qui representem.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. L'esmena transaccional, perquè pugui ser llegida pel secretari primer de la Mesa... (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Senyor Escudé, vol donar lectura a l'esmena transaccional, que serà la que posarem a votació?

El secretari primer

Sí, gràcies, senyor president. El text que desitja que sigui posat a votació el senyor Boada, amb el benentès que el Grup Socialista no s'hi oposa, diria així: «El Parlament de Catalunya reprova l'actuació del Departament de Medi Ambient pel que fa referència a la manca de control i fiscalització del compliment de la normativa ambiental, consentint-ne vulneracions i obstaculitzant, a criteri de la Fiscalia, les investigacions judicials.»

El president

Moltes gràcies. Acabat el debat, iniciem la votació d'aquesta Moció, que és el text que acaba de ser llegit pel secretari primer de la Mesa. Preparin-se, senyores diputades i senyors diputats, per a la votació.

Iniciem la votació.

Aquesta Moció ha sigut refusada per 23 vots a favor, 56 en contra i 9 abstencions.

I, havent-se acabat el llarg –de trenta-un punts– ordre del dia del Ple d'aquests dies, anuncio les paraules de ritual: s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i tretze minuts.